

U S T A W A

z dnia <data wydania aktu> r.

o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) organy właściwe w sprawach ochrony ludności oraz ich zadania i zasady działania;
- 2) zasady i tryb realizacji zadań ochrony ludności w sytuacjach zagrożeń;
- 3) zasady działania organów administracji publicznej oraz zakres ograniczeń praw i wolności obywatelskich w czasie stanu klęski żywiołowej;
- 4) zasady funkcjonowania krajowego systemu ratowniczego;
- 5) zasady rozpoznawania zagrożeń oraz ostrzegania, alarmowania i powiadamiania ludności;
- 6) szczególne rozwiązania w związku z wystąpieniem klęski żywiołowej;
- 7) formy pomocy osobom fizycznym poszkodowanym wskutek wystąpienia klęski żywiołowej;
- 8) zasady funkcjonowania obrony cywilnej;
- 9) zasady finansowania i zabezpieczenia logistycznego realizacji zadań ochrony ludności;
- 10) zasady określania infrastruktury krytycznej oraz obowiązki jej operatorów.

Art. 2. 1. Ochrona ludności stanowi system zintegrowanej działalności organów i podmiotów ochrony ludności mający na celu zapewnienie bezpieczeństwa ludności oraz mienia i infrastruktury w sytuacji wystąpienia zagrożenia naturalnego lub wywołanego działalnością człowieka, przez zapewnienie środków ochrony życia i zdrowia ludzi, mienia, infrastruktury, dziedzictwa kulturowego oraz środowiska.

2. Zarządzanie kryzysowe to działalność organów administracji publicznej będąca elementem ochrony ludności, która polega na przygotowaniu do przejmowania nad sytuacjami kryzysowymi kontroli w **drodze zaplanowanych działań (faza przygotowania), zapobieganiu sytuacjom kryzysowym (faza zapobiegania), reagowaniu w przypadku**

wystąpienia sytuacji kryzysowych (faza reagowania) oraz na usuwaniu ich skutków i odtwarzaniu zasobów oraz infrastruktury, w tym obiektów i systemów ważnych ze względu na bezpieczeństwo państwa (faza odbudowy).

3. Krajowy system ratowniczy stanowi system ochrony ludności integrujący jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz inne podmioty ratownicze mające na celu ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska w przypadku, wystąpienia zagrożeń wynikających z działalności człowieka, sił natury lub rozwoju cywilizacyjnego.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) akcji ratowniczej – rozumie się przez to ogół skoordynowanych pod jednolitym kierownictwem przedsięwzięć organizacyjnych, ratowniczych, zabezpieczających i logistycznych, realizowanych przez zasoby wielu podmiotów ratowniczych i współdziałających, w celu likwidacji zagrożeń lub minimalizacji ich skutków;
- 2) ALERCIE SMS – należy przez to rozumieć rządowy system ostrzegania, alarmowania i powiadamiania o zagrożeniach w postaci wiadomości tekstowych SMS z wykorzystaniem operatorów ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576);
- 3) awarii technicznej – należy przez to rozumieć gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych, powodujące przerwę w ich użytkowaniu lub utratę ich właściwości, w tym również wskutek zdarzeń w cyberprzestrzeni oraz w wyniku działań o charakterze terrorystycznym;
- 4) cyberprzestrzeni – należy przez to rozumieć przestrzeń przetwarzania i wymiany informacji tworzoną przez systemy teleinformatyczne, określone w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670, 952, 1005, 1641) wraz z powiązaniem między nimi oraz relacjami z użytkownikami;
- 5) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla funkcjonowania państwa i zapewnienia ciągłości dostarczania usług służących zaspokajaniu niezbędnych potrzeb ludności;

- 6) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w zakresie systemów zaopatrzenia w energię elektryczną, ropę naftową i gaz ziemny oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;
- 7) formacjach obrony cywilnej – należy przez to rozumieć podstawowe jednostki organizacyjne obrony cywilnej, tworzone przez organy administracji publicznej, a także przedsiębiorców, przeznaczone do wykonywania zadań obrony cywilnej.
- 8) katastrofie naturalnej – należy przez to rozumieć zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu;
- 9) klęsce żywiołowej – należy przez to rozumieć katastrofę naturalną lub awarię techniczną, której skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie zapewnione tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem;
- 10) operatorze infrastruktury krytycznej – należy przez to rozumieć właściciela, posiadacza samoistnego lub posiadacza zależnego obiektu, urządzenia, instalacji lub operatora usługi, które mają kluczowe znaczenie dla utrzymania krytycznej działalności społecznej lub gospodarczej i są wymienione w wykazie usług kluczowych;

- 11) podmiotach ochrony ludności – należy przez to rozumieć instytucje publiczne i osoby prawne działające na rzecz ochrony ludności, w szczególności organy administracji publicznej, jednostki samorządu terytorialnego, służby, inspekcje i straże, jednostki organizacyjne opieki zdrowotnej, a także organizacje pozarządowe i przedsiębiorstwa;
- 12) pomocy doraźnej – należy przez to rozumieć tymczasowe zakwaterowanie, zaopatrzenie w niezbędne do zabezpieczenia potrzeb życiowych środki pierwszej potrzeby, w tym żywność, wodę, energię, odzież, zapewnienie podstawowych warunków sanitarnych w początkowej fazie działań ratowniczych do czasu objęcia poszkodowanych lub ewakuowanych innymi rodzajami pomocy;
- 13) ratownika formacji obrony cywilnej – należy przez to rozumieć osobę będącą członkiem formacji obrony cywilnej;
- 14) RSO – należy przez to rozumieć Rządowy System Ostrzegania będący rządowym, jednolitym w skali kraju systemem ostrzegania, alarmowania i powiadamiania o zagrożeniu, w szczególności z wykorzystaniem oprogramowania przeznaczonego na urządzenia mobilne i strony internetowe oraz radia i telewizji, z wyłączeniem ALERTU SMS;
- 15) sytuacji kryzysowej – należy przez to rozumieć sytuację wpływającą negatywnie na poziom bezpieczeństwa państwa, ludzi lub środowiska, wywołującą znaczne ograniczenia w działaniu organów administracji publicznej ze względu na wyczerpanie się posiadanych zasobów ochrony ludności w określonym miejscu i czasie;
- 16) zasobach ochrony ludności – należy przez to rozumieć siły i środki, które są przeznaczone do realizacji zadań ochrony ludności.

Rozdział 2

Zadania i organy ochrony ludności

Art. 4. Do zadań realizowanych w ramach ochrony ludności należy:

- 1) w fazie przygotowania i fazy zapobiegania:
 - a) prognozowanie i monitorowanie możliwości wystąpienia zagrożeń, w szczególności chemicznych, biologicznych, radiacyjnych, epidemicznych, epizootycznych, epifitozycznych, hydrologicznych, meteorologicznych, pożarów wielkopowierzchniowych, awarii systemów dostaw energii i wody, katastrof

budowlanych, katastrof komunikacyjnych, zdarzeń o charakterze terrorystycznym i ataków na systemy teleinformatyczne,

- b) przeciwdziałanie występowaniu zagrożeń, w tym ostrzeganie i powiadamianie ludności,
- c) przygotowanie organizacyjne lub rzeczowe do reagowania na zagrożenia, w tym planowanie ewakuacji ludności, zabezpieczanie mienia i dóbr kultury oraz tworzenie rezerw materiałowych i finansowych służących ochronie ludności,
- d) zapewnienie edukacji w zakresie ochrony ludności, w tym szkoleń dla podmiotów ochrony ludności i ludności cywilnej, **organizowanie lub udział w ćwiczeniach przygotowujących te podmioty i ludność cywilną do działania w przypadku wystąpienia zagrożenia oraz w szkoleniach teoretycznych i praktycznych, w szczególności w zakresie samoobrony;**

2) w fazie reagowania:

- a) rozpoznanie zagrożenia, w tym wskazywanie lub oznaczanie stref niebezpiecznych,
- b) ostrzeganie, alarmowanie i powiadamianie ludności,
- c) prowadzenie wymiany i analizy informacji, w tym pochodzących z systemów monitorowania zagrożeń,
- d) zapewnianie ochrony przed skutkami zagrożeń,
- e) organizowanie lub koordynowanie udzielania i przyjmowania pomocy humanitarnej,
- f) reagowanie i podejmowanie interwencji oraz działań ratowniczych, w tym ewakuowanie ludności, zwierząt, mienia i dóbr kultury,
- g) zapewnianie osobom poszkodowanym lub ewakuowanym pomocy doraźnej oraz pomocy psychologicznej,
- h) organizowanie społeczności lokalnej do wsparcia podmiotów ochrony ludności;

3) w fazie odbudowy:

- a) udzielanie pomocy finansowej osobom poszkodowanym, w tym przez wypłatę zasiłków celowych,
- b) wspieranie finansowe jednostek samorządu terytorialnego, w tym przez udzielanie dotacji celowych,
- c) wspieranie, w tym finansowe, odbudowy zniszczonej lub uszkodzonej infrastruktury,

- d) odtwarzanie zasobów, które uległy zniszczeniu lub zużyciu podczas prowadzonych działań, w tym ich uzupełnianie w bazach magazynowych,
- e) wspieranie, w tym finansowe, podmiotów, które na skutek udziału w działaniach ratowniczych poniosły straty materialne.

Art. 5. Organami administracji publicznej właściwymi w sprawach ochrony ludności, zwanymi dalej „organami ochrony ludności”, są:

- 1) Prezes Rady Ministrów;
- 2) ministrowie kierujący działami administracji rządowej;
- 3) wojewoda;
- 4) starosta;
- 5) wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

Art. 6. 1. Prezes Rady Ministrów sprawuje ochronę ludności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki ochronę ludności sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych, niezwłocznie informując o swoich działaniach Prezesa Rady Ministrów.

3. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej oraz kierownicy urzędów centralnych realizują, zgodnie z zakresem swojej właściwości, zadania dotyczące ochrony ludności.

Art. 7. Do zadań Prezesa Rady Ministrów w zakresie ochrony ludności należy w szczególności:

- 1) nadzór nad realizacją zadań, o których mowa w art. 4, przez pozostałe organy ochrony ludności;
- 2) podejmowanie działań przewidzianych do realizacji w związku z wystąpieniem sytuacji kryzysowej lub obowiązywaniem jednego ze stanów, o których mowa w art. 26;
- 3) przyjmowanie rocznej informacji ministra właściwego do spraw wewnętrznych o stanie przygotowania państwa do realizacji zadań z zakresu ochrony ludności.

Art. 8. 1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego, zwany dalej „RZZK”, jako organ pomocniczy Prezesa Rady Ministrów, właściwy w sprawach ochrony ludności.

2. Do zadań RZZK należy:

- 1) inicjowanie i wsparcie koordynacji działań organów administracji rządowej, instytucji państwowych i służb w zakresie ochrony ludności, w szczególności w czasie

wystąpienia sytuacji kryzysowej lub obowiązywania jednego ze stanów, o których mowa w art. 26;

2) dokonywanie oceny rozwoju sytuacji kryzysowej i określanie działań służących reagowaniu na nią;

3) monitorowanie działań w zakresie przejmowania kontroli nad zaistniałą sytuacją kryzysową.

3. W skład RZZK wchodzi:

1) Prezes Rady Ministrów - przewodniczący;

2) minister właściwy do spraw wewnętrznych - zastępca przewodniczącego;

3) pozostali członkowie:

a) ministrowie kierujący pozostałymi działami administracji rządowej, w zależności od potrzeb,

b) Minister Koordynator Służb Specjalnych – jeżeli został powołany.

4. Przewodniczący wskazuje członków, o których mowa w ust. 3 pkt 3 lit. a biorących udział w poszczególnych posiedzeniach RZZK.

5. Przewodniczący może zapraszać do udziału w posiedzeniach RZZK, na prawach członka, w zależności od potrzeb, przedstawicieli organów administracji rządowej innych, niż wymienione w ust. 3.

6. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może skierować do prac RZZK, na prawach członka, swojego przedstawiciela.

7. Przewodniczący może zapraszać do udziału w pracach RZZK, z głosem doradczym, osoby inne, niż wymienione w ust. 3 - 5.

8. Rozstrzygnięcia w ramach RZZK są podejmowane przez Prezesa Rady Ministrów po uzyskaniu stanowiska właściwego członka zespołu lub osób, o których mowa w ust. 4 - 6. Rozstrzygnięcia, są wiążące dla organów administracji rządowej oraz organów i jednostek organizacyjnych im podległych lub przez nie nadzorowanych.

9. Rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 8 są utrwalane w formie protokołu. Informacje zawarte w protokole, nie podlegają udostępnieniu w trybie przepisów o dostępie do informacji publicznej.

10. Rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 8 mogą być przekazywane ze skutkiem wiążącym także ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne

okoliczności takiego załatwienia sprawy utrwała się w formie pisemnej.

11. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli udział w posiedzeniu Prezesa Rady Ministrów jest niemożliwy lub znacząco utrudniony, posiedzenie RZZK zwołuje i przewodniczy na prawach przewodniczącego minister właściwy do spraw wewnętrznych – zastępca przewodniczącego. Zastępca przewodniczącego niezwłocznie informuje Prezesa Rady Ministrów o zwołaniu posiedzenia RZZK i rozstrzygnięciach podjętych przez RZZK.

12. Obsługę organizacyjną prac RZZK zapewnia minister właściwy do spraw wewnętrznych.

13. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb pracy RZZK, z uwzględnieniem rozwiązań pozwalających na niezwłoczne zebranie się RZZK i zapewnienie uzyskania pełnej informacji o zdarzeniach będących przedmiotem posiedzenia.

Art. 9. 1 Do zadań ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie ochrony ludności należy w szczególności:

- 1) koordynowanie przedsięwzięć realizowanych przez organy administracji publicznej;
- 2) tworzenie i utrzymanie zasobów oraz systemów teleinformatycznych ochrony ludności na obszarze kraju;
- 3) koordynowanie wymiany informacji między krajowymi i zagranicznymi organami i instytucjami;
- 4) zapewnienie obsługi informacyjnej Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów;
- 5) zapewnienie ostrzegania, alarmowania i powiadamiania ludności o zagrożeniach przy użyciu ALERTU SMS i RSO;
- 6) organizowanie i koordynowanie szkoleń i ćwiczeń z zakresu ochrony ludności;
- 7) prowadzenie wykazów centrów zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 20 ust. 2-3 i punktów kontaktowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 i ust. 4;
- 8) określanie potrzeb i dysponowanie środkami finansowymi niezbędnymi do realizacji zadań;
- 9) nadzór nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych przez wojewodów;
- 10) nadzór nad udzielaniem pomocy doraźnej na obszarze kraju;
- 11) określanie zadań krajowego systemu ratowniczego oraz kontrolowanie wykonywania wynikających stąd zadań;

12) ocena skuteczności funkcjonowania systemu.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za realizację zadań, o których mowa w art. 4. pkt 1 lit. a i b, pkt 2 lit. c-e oraz pkt 3.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 3 – 7 przy pomocy Służby Dyżurnej Państwa, zwanej dalej SDP, która jest komórką organizacyjną wyodrębnioną w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4. Do zadań SDP należy również:

1) zapewnianie wymiany informacji związanych z ochroną ludności na potrzeby ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

2) monitorowanie wystąpienia potencjalnych zagrożeń;

3) realizacja innych zadań z zakresu ochrony ludności powierzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 10. 1 Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi Krajowy System Informatyczny o Zasobach Ochrony Ludności, zwany dalej „SI OMNIBUS”.

2. W SI OMNIBUS gromadzone są informacje o dostępnych siłach i środkach możliwych do wykorzystania przy realizacji zadań z zakresu ochrony ludności.

3. SI OMNIBUS składa się z:

1) rejestru sprzętu i środków przeznaczonych do ochrony ludności, z uwzględnieniem dostępności na poziomie poszczególnych gmin, powiatów, województw oraz pozostawionych we właściwości pozostałych organów ochrony ludności;

2) rejestru dodatkowego sprzętu i środków możliwych do wykorzystania w przypadku wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26;

3) wykazu sił możliwych do użycia przy realizacji zadań z zakresu ochrony ludności, z uwzględnieniem dostępności na poziomie poszczególnych gmin, powiatów, województw oraz pozostawionych we właściwości pozostałych organów ochrony ludności.

4. Organy ochrony ludności, o których mowa w art. 5 pkt 2 – 5, są obowiązane do bieżącej aktualizacji informacji o posiadanych siłach i środkach do ochrony ludności.

5. Organy ochrony ludności, o których mowa w art. 5 pkt 2 – 5, są uprawnione do bieżącego uzyskiwania informacji z SI OMNIBUS w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań w sprawach ochrony ludności.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych na pisemny wniosek może wyrazić zgodę na udostępnienie informacji z SI OMNIBUS organom innym niż wymienione w ust. 5, jeżeli wykonują zadania, których specyfika lub zakres uzasadniają uzyskanie tego rodzaju informacji.

7. Informacje przetwarzane w SI OMNIBUS udostępnia się za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych organom, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1) posiadają odpowiednio zabezpieczone urządzenia telekomunikacyjne lub systemy teleinformatyczne przeznaczone do komunikowania się z SI OMNIBUS lub są uprawnione do korzystania z takich systemów teleinformatycznych;

2) posiadają odpowiednie zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające dostęp osób nieuprawnionych do przetwarzania informacji z SI OMNIBUS.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji przekazywanych do SI OMNIBUS oraz tryb ich aktualizacji, uwzględniając konieczność zapewnienia optymalnego poziomu przepływu informacji i reagowania w zakresie ochrony ludności przy zachowaniu bezpieczeństwa przetwarzanych w tym celu informacji.

Art. 11. 1. W przypadku stwierdzenia w SI OMNIBUS braku wystarczających sił lub środków do realizacji zadań ochrony ludności na obszarze województwa, minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać wojewodzie polecenie ich uzupełnienia. W poleceniu wskazuje rodzaj sił lub środków wymagających uzupełnienia oraz zakres tego uzupełnienia.

2. Wojewoda w terminie 14 dni od dnia otrzymania polecenia informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o sposobie jego wykonania.

Art. 12. 1. W przypadku stwierdzenia w SI OMNIBUS braku wystarczających sił lub środków do realizacji zadań ochrony ludności na obszarze powiatu lub gminy, wojewoda może wydać staroście lub wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) polecenie ich uzupełnienia. W poleceniu wskazuje się rodzaj sił lub środków wymagających uzupełnienia oraz zakres tego uzupełnienia.

2. Starosta lub wójt (burmistrz, prezydent miasta), w terminie 14 dni od dnia otrzymania polecenia, informuje wojewodę o sposobie jego wykonania, a w przypadku stwierdzenia braku technicznych lub organizacyjnych możliwości jego wykonania, niezwłocznie przedstawia informację w tej sprawie.

Art. 13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w oparciu o informacje z SI OMNIBUS sporządza dla Prezesa Rady Ministrów, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, lub każdorazowo na żądanie, sprawozdanie na temat stanu przygotowania państwa do realizacji zadań z zakresu ochrony ludności.

Art. 14. 1. Wojewoda może przeprowadzić kontrolę organów ochrony ludności, o których mowa w art. 5 pkt 4 i 5, w zakresie:

- 1) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 4;
- 2) spełniania przez nie warunków, o których mowa w art. 10 ust. 7.

2. Kontrola jest przeprowadzana w miejscach i w czasie wykonywania zadań przez organ kontrolowany.

3. Kontrolę przeprowadza upoważniony przez wojewodę pracownik urzędu wojewódzkiego na podstawie imiennego upoważnienia i po okazaniu dowodu osobistego.

4. Organ kontrolowany jest obowiązany:

- 1) udostępnić przeprowadzającemu kontrolę pracownikowi urzędu:
 - a) dokumenty potwierdzające posiadanie sił i środków do ochrony ludności wykazanych w SI OMNIBUS,
 - b) urządzenia telekomunikacyjne lub systemy teleinformatyczne przeznaczone do komunikowania się z SI OMNIBUS;

2) zapewnić środki i warunki niezbędne do przeprowadzenia kontroli, w tym swobodny dostęp do miejsc, w których znajdują się siły i środki wykazane w SI OMNIBUS.

5. Przeprowadzający kontrolę pracownik urzędu sporządza protokół po przeprowadzonej kontroli po jednym egzemplarzu dla organu kontrolowanego oraz wojewody. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres siedziby organu kontrolowanego oraz miejsca przeprowadzenia kontroli;
- 2) imię i nazwisko przeprowadzającego kontrolę pracownika urzędu;
- 3) zakres i czas trwania kontroli;
- 4) ustalenia i wnioski;
- 5) zalecenia mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości;
- 6) termin realizacji zaleceń.

Art 15. 1. Do zadań ministrów kierujących działami administracji rządowej, z wyłączeniem ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w zakresie ochrony ludności należy w szczególności:

1) koordynowanie zadań, w szczególności realizowanych przez podmioty podległe i nadzorowane;

2) planowanie potrzeb dotyczących zapewnienia środków finansowych niezbędnych do realizacji zadań, w tym przez podmioty podległe i nadzorowane.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, odpowiadają również za realizację zadań, o których mowa w art. 4 pkt 1 lit. d oraz pkt 2 lit. b i c.

Art 16. 1. Do zadań wojewody w zakresie ochrony ludności należy w szczególności:

1) koordynowanie zadań, w tym krajowego systemu ratowniczego na obszarze województwa, realizowanych przez organy administracji rządowej i samorządowej działające w województwie, podporządkowane, podległe i nadzorowane jednostki organizacyjne oraz przedsiębiorców, dla których wojewoda jest organem założycielskim, a także organizacje pozarządowe realizujące zadania w zakresie ratownictwa i ochrony ludności;

2) zapewnienie przepływu informacji, który w przypadku wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26, realizowany jest całodobowo;

3) określanie potrzeb i dysponowanie środkami finansowymi niezbędnymi do realizacji zadań ochrony ludności, w tym krajowego systemu ratowniczego;

4) obsługa środków finansowych w ramach udzielania:

a) pomocy doraźnej w wyniku wystąpienia klęski żywiołowej, w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej – zasiłek doraźny, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1,

b) pomocy w przypadku znacznego uszkodzenia albo całkowitego zniszczenia budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego – zasiłek, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2;

5) nadzór nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych przez starostów i wójtów w zakresie ochrony ludności;

6) tworzenie i utrzymywanie zasobów ochrony ludności dla województwa w tym sprzętu i materiałów.

2. Wojewoda odpowiada również za realizację zadań, o których mowa w art. 4 pkt 1 oraz pkt 2 lit. a-g oraz pkt 3.

Art. 17. 1. Do zadań starosty w zakresie ochrony ludności należy w szczególności:

1) zapewnienie przepływu informacji w zakresie ochrony ludności, który w przypadku wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26, realizowany jest całodobowo;

2) nadzorowanie pozarządowych podmiotów ratunkowych wykonujących zadania krajowego systemu ratowniczego;

3) zapewnienie realizacji działań ratowniczych prowadzonych w zakresie ochrony ludności na poziomie powiatu, w tym działań dotyczących ewakuacji ludności, zabezpieczenia mienia i dóbr kultury;

4) tworzenie i utrzymanie zasobów ochrony ludności, w tym powiatowych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych przeznaczonych dla osób poszkodowanych lub ewakuowanych;

5) podejmowanie działań związanych z zabezpieczeniem zabytków i dóbr kultury przed skutkami powstałych zagrożeń;

6) współpraca z podmiotami ochrony ludności w zakresie inicjatyw związanych z ochroną ludności;

7) planowanie potrzeb w zakresie środków finansowych i materiałowych niezbędnych do realizacji zadań;

8) współdziałanie w organizacji i utrzymaniu powiatowego centrum zarządzania kryzysowego sytuowanego przy stanowisku kierowania komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej.

2. Starosta odpowiada również za realizację zadań, o których mowa w art. 4 pkt 2 lit. b, e-g oraz pkt 3 lit. c-e.

Art. 18. 1. Do zadań wójta w zakresie ochrony ludności należy w szczególności:

1) zapewnienie przepływu informacji;

2) tworzenie i utrzymanie zasobów ochrony ludności, w tym gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych przeznaczonych dla osób poszkodowanych lub ewakuowanych;

3) zapewnienie warunków do prowadzenia działań i organizowania akcji ratowniczych na poziomie gminy;

4) współpraca z podmiotami ochrony ludności w zakresie inicjatyw związanych z ochroną ludności;

5) planowanie potrzeb w zakresie środków finansowych i materiałowych niezbędnych do realizacji zadań, w tym krajowego systemu ratowniczego oraz innych jednostek ochrony przeciwpożarowej.

2. Wójt odpowiada również za realizację zadań, o których mowa w art. 4 pkt 2 lit. b i e-h oraz pkt 3 lit. c-e.

Art. 19. 1. W celu wsparcia koordynacji działań podejmowanych w zakresie ochrony ludności, w szczególności w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej lub wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26, organy ochrony ludności mogą zwoływać posiedzenia zespołu zarządzania kryzysowego.

2. Organ ochrony ludności powołuje zespół zarządzania kryzysowego, o którym mowa w ust. 1, w drodze zarządzenia, określając organizację, skład oraz miejsce i tryb jego pracy.

Art. 20. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, tworzą punkty kontaktowe realizujące zadania w obszarze ochrony ludności, które w przypadku sytuacji kryzysowej lub wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26 ust.1, są rozwijane i stają się centrami zarządzania kryzysowego.

2. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, mogą zamiast punktów kontaktowych tworzyć centra zarządzania kryzysowego lub mogą powierzyć jego zadania, polegające na zapewnieniu obiegu informacji z zakresu ochrony ludności, komórce organizacyjnej w urzędzie ich obsługującym lub jednostce organizacyjnej im podległej lub przez nich nadzorowanej.

3. Wojewodowie tworzą całodobowe wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego, których obsługę zapewniają komórki organizacyjne właściwe w sprawach ochrony ludności w urzędach wojewódzkich.

4. Starostowie tworzą punkty kontaktowe, realizujące zadania w obszarze ochrony ludności, które w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej lub wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26 ust. 1, rozwijane są i stają się powiatowymi centrami zarządzania kryzysowego.

5. Obsługę punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 4, zapewniają stanowiska kierowania komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa

w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U z 2021 r. poz. 869).

6. Starostowie, w celu skutecznej realizacji zadań z zakresu ochrony ludności, mogą tworzyć powiatowe centra zarządzania kryzysowego.

7. Powiatowe centra zarządzania kryzysowego tworzone są przy stanowiskach kierowania komendatów powiatowych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 5.

8. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej lub wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej, o których mowa w art. 26 ust.1, wójtowie organizują całodobowe punkty kontaktowe, realizujące zadania, o których mowa w ust. 11.

9. Do zadań centrów zarządzania kryzysowego, o których mowa w ust. 2, 3 i 6 należy w szczególności:

1) pełnienie całodobowego dyżuru w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby ochrony ludności,

2) współdziałanie z centrami zarządzania kryzysowego lub punktami kontaktowymi innych organów administracji publicznej;

3) opracowywanie raportów i analiz sytuacyjnych;

4) realizacja zadań w ramach funkcjonowania systemu wykrywania i alarmowania oraz systemu wczesnego ostrzegania ludności;

5) współpraca z podmiotami realizującymi monitoring środowiska;

6) współdziałanie z podmiotami prowadzącymi działania ratownicze, poszukiwawcze i humanitarne;

7) współdziałanie na wszystkich szczeblach administracji rządowej i samorządowej w zakresie informowania i przekazywania poleceń dla jednostek ochrony zdrowia w przypadkach awaryjnych, losowych, w tym w przypadkach awarii systemu;

8) przekazywanie aktualnych informacji do SI OMNIBUS.

10. Centra zarządzania kryzysowego, o których mowa w ust. 3, realizują również zadania określone:

1) w art. 22 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631);

2) w art. 92 ust. 1d i art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973).

11. **Do zadań punktów kontaktowych** należy w szczególności:

1) pełnienie dyżuru w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby ochrony ludności;

2) współdziałanie z centrami zarządzania kryzysowego lub punktami kontaktowymi innych organów administracji publicznej;

3) realizacja zadań w ramach funkcjonowania systemu wykrywania i alarmowania oraz systemu wczesnego ostrzegania ludności;

4) współdziałanie z podmiotami prowadzącymi akcje ratownicze, poszukiwawcze i humanitarne.

5) przygotowanie raportów sytuacyjnych i dobowych, w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej lub wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej.

8. **Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb oraz sposób funkcjonowania centrów zarządzania kryzysowego oraz punktów kontaktowych, uwzględniając w szczególności warunki techniczne i standardy ich wyposażenia oraz procedury współpracy z organami ochrony ludności.**

Art. 21. 1. Ministrowie, o których mowa w art. 20 ust. 1, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie niezwłocznie informują ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zdarzeniu lub zagrożeniu, które skutkują lub mogą skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o tym zdarzeniu lub zagrożeniu.

2. Operatorzy infrastruktury krytycznej niezwłocznie informują ministra właściwego do spraw wewnętrznych, za pośrednictwem SDP, o zakłóceniu funkcjonowania tej infrastruktury, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej.

Art. 22. 1. Obowiązek podjęcia działań ukierunkowanych na minimalizację skutków zaistniałego zagrożenia, w tym ratowania życia ludzkiego, mienia oraz środowiska spoczywa na tym organie, który pierwszy otrzymał informację o jego wystąpieniu.

2. Organ niezwłocznie informuje o zaistniałym zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamierzonych działaniach.

Art. 23. 1. Organy ochrony ludności mają prawo żądania udzielenia informacji, gromadzenia i przetwarzania danych niezbędnych do realizacji zadań określonych

w ustawie.

2. Ministrowie, o których mowa w art. 20 ust. 1, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie, starostowie oraz wójtowie, przekazują niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje i wyjaśnienia niezbędnych do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 1 i 2.

Art. 24. 1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia wsparcia w zakresie reagowania na sytuację kryzysową, zasoby ochrony ludności tworzone przez organy ochrony ludności mogą być w drodze porozumienia przekazywane innym podmiotom ochrony ludności. W ramach wsparcia dopuszcza się przekazywanie środków na utrzymanie zasobów, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2. Organy ochrony ludności w ramach posiadanych zasobów ochrony ludności mogą w celu zapobieżenia lub reagowania na sytuację kryzysową dokonywać bezpłatnego użyczenia lub wypożyczenia tych zasobów.

Art. 25. 1. Jeżeli w sytuacji kryzysowej lub wprowadzenia stanu pogotowia, stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub może okazać się niewystarczające, Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub wojewody, może skierować do wykonania zadań z zakresu ochrony ludności oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej stosownie do ich przygotowania specjalistycznego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być przekazany ze skutkiem wiążącym także ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub za pomocą innych środków łączności, a jego treść oraz istotne motywy takiego załatwienia sprawy utrwała się w formie pisemnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 do zadań oddziałów Sił Zbrojnych RP należy w szczególności:

- 1) współdziałanie w monitorowaniu zagrożeń;
- 2) prowadzenie akcji poszukiwawczo-ratowniczych;
- 3) ewakuowanie poszkodowanej ludności i mienia oraz przygotowanie dla ewakuowanej ludności warunków do czasowego jej przebywania w wyznaczonych miejscach;
- 4) ochrona mienia pozostawionego na obszarze występowania zagrożeń;
- 5) izolowanie obszaru występowania zagrożeń lub miejsca prowadzenia akcji ratowniczej;
- 6) wykonywanie prac zabezpieczających, ratowniczych i ewakuacyjnych przy zagrożonych

- obiektach budowlanych oraz zabytkach i dobrach kultury;
- 7) usuwanie materiałów niebezpiecznych i ich unieszkodliwianie;
 - 8) likwidowanie skażeń chemicznych, skażeń i zakażeń biologicznych oraz usuwanie skażeń promieniotwórczych;
 - 9) naprawa i odbudowa infrastruktury technicznej;
 - 10) zapewnianie przejezdności szlaków komunikacyjnych;
 - 11) udzielanie pomocy medycznej i wykonywanie zadań sanitarnohigienicznych i przeciwepidemicznych.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pododdziały i oddziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej pozostają pod dowództwem przełożonych służbowych i wykonują zadania określone odpowiednio przez ministra kierującego działem administracji publicznej albo wojewodę.

5. Koordynowanie udziału oddziałów Sił Zbrojnych RP w realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w zależności od obszaru występowania zagrożeń, zapewniają odpowiednio organy, o których mowa w art. 5 pkt 3 - 5.

6. Użycie oddziałów Sił Zbrojnych w sytuacji kryzysowej nie może zagrozić ich zdolności do realizacji zadań wynikających z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ratyfikowanych umów międzynarodowych.

Rozdział 3

Realizacja zadań ochrony ludności w sytuacji potrzeby podniesienia gotowości

Art. 26. 1. W celu zapewnienia adekwatnej względem zagrożeń realizacji zadań ochrony ludności mogą zostać wprowadzone:

- 1) stan pogotowia, jeżeli z uwagi na niekorzystne okoliczności wywołane działaniami sił natury lub działalnością człowieka, w tym wystąpienie lub możliwość wystąpienia sytuacji kryzysowej na określonym obszarze, zachodzi konieczność podniesienia gotowości organów administracji publicznej do realizacji zadań z zakresu ochrony ludności albo;
- 2) stan zagrożenia, jeżeli wprowadzenie stanu pogotowia jest niewystarczające do realizacji zadań z zakresu ochrony ludności i konieczne jest podjęcie przez organy administracji publicznej dodatkowych działań oraz wprowadzenie ograniczeń, zakazów i nakazów obowiązujących podmioty ochrony ludności albo;

3) stan klęski żywiołowej, o którym mowa w art. 232 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. poz. 483, z 2001 r. poz. 319, z 2006 r. poz. 1471 oraz z 2009 r. poz. 946).

2. W czasie obowiązywania stanu pogotowia lub stanu zagrożenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, organy administracji publicznej działają w dotychczasowych strukturach organizacyjnych państwa i w ramach przysługujących im kompetencji, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

Art. 27. 1 Stan pogotowia może wprowadzić, przedłużyć lub odwołać, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 30 dni:

1) minister właściwy do spraw wewnętrznych na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części;

2) wojewoda na obszarze całego województwa lub jego części.

2. O wprowadzeniu albo odwołaniu stanu pogotowia, w zakresie jego obowiązywania oraz przyczynach jego wprowadzenia albo odwołania, minister właściwy do spraw wewnętrznych niezwłocznie informuje Prezesa Rady Ministrów, a wojewoda – ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Przedłużenie stanu pogotowia może nastąpić wyłącznie po wyrażeniu zgody przez:

1) Prezesa Rady Ministrów w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;

2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Prezes Rady Ministrów w każdym czasie może polecić ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych odwołanie stanu pogotowia a minister właściwy do spraw wewnętrznych – wojewodzie. Polecenie o którym mowa w zdaniu pierwszym podlega niezwłocznemu wykonaniu.

5. Stan pogotowia odwołuje się przed upływem czasu, na który został wprowadzony, jeżeli ustaną przyczyny jego wprowadzenia.

Art. 28. 1. Stan pogotowia obowiązuje:

1) wojewodów oraz podmioty określone w art. 16 ust. 1 pkt 1 w zakresie wskazanym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wyłączeniem organizacji pozarządowych i przedsiębiorców które nie są podległe lub nadzorowane przez wojewodów;

2) pozostałe organy administracji rządowej w zakresie wskazanym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Zakres, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 minister właściwy do spraw wewnętrznych określa w uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów. Uzgodnienie, o których mowa w zdaniu pierwszym może być także ustne, telefoniczne, z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub przeprowadzone za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy utrwała się w formie pisemnej.

3. Stan pogotowia obowiązuje podmioty określone w art. 16 ust. 1 pkt 1 w zakresie wskazanym przez wojewodę.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań, realizowanych w związku z wprowadzeniem stanu pogotowia, uwzględniając rodzaj zagrożenia oraz rozwiązania przyjęte w celu minimalizacji skutków tego zagrożenia.

Art. 29. 1. Stan zagrożenia wprowadza i odwołuje, w drodze rozporządzenia, Prezes Rady Ministrów z inicjatywy własnej lub na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 30 dni.

2. Stan zagrożenia odwołuje się przed upływem czasu, na który został wprowadzony, jeżeli ustaną przyczyny jego wprowadzenia.

3. Prezes Rady Ministrów niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu albo odwołaniu jednego ze stanów, zakresie jego obowiązywania oraz przyczynach jego wprowadzenia albo odwołania.

Art. 30. 1. Prezes Rady Ministrów może wydawać polecenia obowiązujące organy administracji rządowej, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców.

2. Minister, do zakresu działania którego należy zapobieganie skutkom stanu zagrożenia lub stanu klęski żywiołowej lub ich usuwanie może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wojewody, wydawać polecenia obowiązujące podmioty, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem Prezesa Rady Ministrów.

3. Wojewoda może wydawać polecenia obowiązujące organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające

osobowości prawnej. O wydanych poleceniach wojewoda niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4. Starosta może wydawać polecenia kierownikom jednostek ochrony przeciwpożarowej działających na obszarze powiatu oraz kierownikom jednostek organizacyjnych czasowo przekazanych przez właściwe organy do jego dyspozycji i skierowanych do wykonywania zadań na obszarze powiatu.

5. Polecenia, o których mowa w ust. 1 - 4, są wydawane w związku z obowiązywaniem stanu zagrożenia lub stanu klęski żywiołowej oraz w celu odpowiednio przeciwdziałania zaistniałemu zagrożeniu lub skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.

6. Prezes Rady Ministrów może upoważnić do realizacji czynności, o których mowa w ust. 1, ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

7. W razie odmowy wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 2, lub niewłaściwego wykonywania polecenia przez organy administracji rządowej właściwy minister niezwłocznie zawiadamia o tym Prezesa Rady Ministrów.

8. W razie odmowy wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 2 lub 3, niewłaściwego wykonywania tego polecenia albo niewykazywania dostatecznej skuteczności w realizacji działań koordynacyjnych wynikających z obowiązywania jednego ze stanów o których mowa w art. 26 ust. 1 przez organy samorządu terytorialnego Prezes Rady Ministrów, na wniosek właściwego terytorialnie wojewody, może w drodze decyzji administracyjnej, zawiesić takie organy oraz ustanowić komisarza rządowego, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 8, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

10. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 8 jest jednoinstancyjne.

11. Na decyzję, o której mowa w ust. 8, po 30 dniach od jej wydania przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

12. Wykonywanie zadań objętych poleceniami wydanymi w stosunku do przedsiębiorców następuje na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorcą, przez wskazanego w decyzji:

1) ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest Prezes Rady Ministrów, właściwy minister lub wojewoda;

2) ministra albo wojewodę – w przypadku decyzji wydawanych przez ministra i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest właściwy minister lub wojewoda;

3) wojewodę – w przypadku decyzji wydanych przez wojewodę i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda;

4) starostę – w przypadku decyzji wydanych przez starostę i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest starosta;

5) wójta – w przypadku decyzji wydanych przez wójta i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wójt.

13. Prace związane z prowadzeniem przygotowań przez przedsiębiorców do realizacji zadań objętych poleceniami, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych.

14. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 12, zadania objęte poleceniami są wykonywane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 5. W takim przypadku decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

15. Polecenia, o których mowa w ust. 1-4, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń i przestępstw.

16. W uzasadnionych przypadkach polecenia, o których mowa w ust. 1-4, mogą być wydawane i przekazywane ze skutkiem wiążącym także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub za pomocą innych środków łączności, a treść oraz istotne motywy takiego załatwienia sprawy utrwała się w formie pisemnej.

17. Właściwy minister może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 3, i wystąpić z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.

18. Właściwy wojewoda może wstrzymać wykonanie poleceń, o których mowa w ust. 4, i wystąpić z wnioskiem do właściwego ministra o rozstrzygnięcie sporu, przedstawiając jednocześnie stanowisko w sprawie.

19. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 3 albo ust. 4, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji

rządowej.

20. Zakres działań niewynikających z przepisów innych ustaw podejmowanych przez służby i jednostki podległe i nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Obrony Narodowej podlega uzgodnieniu z właściwymi terytorialnie komendantami albo dowódcami.

Art. 31. W czasie obowiązywania stanu zagrożenia albo stanu klęski żywiołowej funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz żołnierz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej realizujący zadania w trybie, o którym mowa w art. 30 ust. 1-4, ma prawo wydawania osobom poleceń określonego zachowania się w granicach niezbędnych do wykonania czynności związanych z reagowaniem na zaistniałe zagrożenie lub klęskę żywiołową i w celu realizacji ustawowych zadań odpowiednio Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 32. 1. W czasie obowiązywania stanu pogotowia, stanu zagrożenia lub stanu klęski żywiołowej, Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, może, z własnej inicjatywy lub na wniosek odpowiednio ministra kierującego działem administracji rządowej lub wojewody, wyłączyć spod rygoru ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych roboty budowlane, dostawy lub usługi realizowane w celu przeciwdziałania zagrożeniu.

2. Podmioty ochrony ludności, zgodnie z właściwością terytorialną, mogą wnioskować do wojewody o wyłączenie, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 4

Stan klęski żywiołowej

Art. 33. 1. Rada Ministrów może rozporządzeniem wprowadzić stan klęski żywiołowej z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego wojewody.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny, datę wprowadzenia oraz obszar i czas trwania stanu klęski żywiołowej, a także, w zakresie dopuszczonym niniejszą ustawą, rodzaje niezbędnych ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) niezwłocznie ogłaszane w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami o ogłaszaniu aktów normatywnych i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;

2) podawane do publicznej wiadomości, w drodze obwieszczenia właściwego wojewody przez rozplakatowanie w miejscach publicznych lub w sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

4. Wydawcy dzienników lokalnych i ogólnopolskich oraz nadawcy programów radiowych i telewizyjnych są obowiązani do niezwłocznego, nieodpłatnego podania do publicznej wiadomości:

1) rozporządzenia Rady Ministrów o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej, przekazanego im przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę wydawcy lub nadawcy;

2) na żądanie ministra, o którym mowa w art. 34 pkt 3, wojewodów, starostów, adekwatnie do zarządzanego obszaru, komunikatów tych organów związanych z działaniami w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia.

5. Stan klęski żywiołowej jest znoszony na całym obszarze jego obowiązywania lub na części tego obszaru przed upływem czasu, na który został wprowadzony, jeżeli ustaną przyczyny jego wprowadzenia.

Art. 34. W czasie stanu klęski żywiołowej działania prowadzone w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia koordynują:

1) starosta - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednej gminy wchodzącej w skład powiatu;

2) wojewoda - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego powiatu wchodzących w skład województwa;

3) właściwy minister, do zakresu działania którego należy zapobieganie skutkom danej klęski żywiołowej lub ich usuwanie, a w przypadku wątpliwości co do właściwości ministra lub w przypadku gdy właściwych jest kilku ministrów - minister wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego województwa.

Art. 35. 1. W zakresie działań, o których mowa w art. 34, starosta może występować do kierowników innych jednostek organizacyjnych, niż określone w art. 30 ust. 4, działających na obszarze powiatu, z wnioskami o wykonanie czynności niezbędnych w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia. W razie odmowy wykonania tych czynności lub ich niewłaściwego wykonywania starosta niezwłocznie zawiadamia organ, któremu podlega kierownik lub który sprawuje nadzór nad nim.

2. W zakresie działań, o których mowa w art. 34, w przypadkach określonych

w art. 34 pkt 2 i 3, starosta podlega wojewodzie.

3. W razie niezdolności do koordynowania lub niewłaściwego koordynowania działań prowadzonych w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia, Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego terytorialnie wojewody, może w drodze decyzji administracyjnej, zawiesić starostę oraz ustanowić komisarza rządowego, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 36. 1. W czasie stanu klęski żywiołowej właściwy wojewoda koordynuje działania prowadzone w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia na obszarze województwa.

2. W zakresie działań, o których mowa w ust. 1, wojewodzie są podporządkowane organy i jednostki organizacyjne administracji rządowej i samorządu województwa działające na obszarze województwa oraz inne siły i środki wydzielone do jego dyspozycji i skierowane do wykonywania tych działań na obszarze województwa, w tym pododdziały i oddziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W zakresie działań, o których mowa w ust. 1, w przypadku określonym w art. 37 pkt 2 wojewoda podlega właściwemu ministrowi.

4. W razie niezdolności do koordynowania lub niewłaściwego koordynowania działań prowadzonych w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia minister, o którym mowa w art. 34 pkt 3, może zawiesić uprawnienia wojewody, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz wyznaczyć pełnomocnika do kierowania tymi działaniami. Do pełnomocnika stosuje się odpowiednio przepis ust. 3.

Art. 37. Koordynowanie działań prowadzonych w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia na obszarach i w obiektach jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu lub Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego wymaga współdziałania:

1) starosty lub wojewody, z właściwymi kierownikami jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu lub Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;

2) ministra, o którym mowa w art. 34 pkt 3, z właściwym ministrem, Szefem Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 38. Minister, o którym mowa w art. 34 pkt 3, jest obowiązany do informowania na bieżąco Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów o skutkach klęski żywiołowej i działaniach podejmowanych w celu zapobieżenia tym skutkom lub ich usunięcia.

Art. 39. 1. W zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu uczestniczą podmioty ochrony ludności, o których mowa w art. 3 pkt 11.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, podlegają kierownictwu organów, o których mowa w art. 34.

Art. 40. Koordynujący działania prowadzone w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia współpracują z organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami działającymi na obszarze ich właściwości, a na wniosek lub za zgodą tych podmiotów koordynują ich działalność.

Art. 41. Ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w stanie klęski żywiołowej stosuje się do osób fizycznych zamieszkałych lub czasowo przebywających na obszarze, na którym został wprowadzony stan klęski żywiołowej, oraz odpowiednio do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, mających siedzibę lub prowadzących działalność na obszarze, na którym został wprowadzony stan klęski żywiołowej, z zastrzeżeniem art. 45 i art. 46.

Art. 42. 1. Ograniczenia, o których mowa w art. 41, mogą polegać na:

- 1) zawieszeniu działalności określonych przedsiębiorców;
- 2) nakazie lub zakazie prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju;
- 3) nakazaniu pracodawcy oddelegowania pracowników do dyspozycji organu kierującego działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia;
- 4) całkowitej lub częściowej reglamentacji zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły;
- 5) zakazie okresowego podwyższania cen na towary lub usługi określonego rodzaju;
- 6) nakazie stosowania cen ustalonych na towary lub usługi mające podstawowe znaczenie dla kosztów utrzymania konsumentów;
- 7) obowiązku poddania się badaniom lekarskim, leczeniu oraz stosowaniu innych

środków profilaktycznych i zabiegów, niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych oraz skutków skażeń chemicznych i promieniotwórczych;

8) obowiązku poddania się kwarantannie;

9) obowiązku stosowania środków ochrony roślin lub innych środków zapobiegawczych niezbędnych do zwalczania organizmów szkodliwych dla ludzi, zwierząt lub roślin;

10) obowiązku stosowania określonych środków zapewniających ochronę środowiska;

11) obowiązku stosowania środków lub zabiegów niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;

12) obowiązku opróżnienia lub zabezpieczenia lokali mieszkalnych bądź innych pomieszczeń;

13) dokonaniu przymusowych rozbiórek i wyburzeń budynków lub innych obiektów budowlanych albo ich części;

14) nakazie ewakuacji w ustalonym czasie z określonych miejsc, obszarów i obiektów;

15) nakazie lub zakazie przebywania w określonych miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach;

16) zakazie organizowania lub przeprowadzania imprez masowych;

17) nakazie lub zakazie określonego sposobu przemieszczania się;

18) wykorzystaniu, bez zgody właściciela lub innej osoby uprawnionej, nieruchomości i rzeczy ruchomych;

19) zakazie prowadzenia strajku w odniesieniu do określonych kategorii pracowników lub w określonych dziedzinach;

20) ograniczeniu lub odstąpieniu od określonych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, jednakże niepowodującym bezpośredniego narażenia życia lub zdrowia pracownika;

21) wykonywaniu świadczeń osobistych i rzeczowych określonych w art. 43.

2. Ograniczenia, o których mowa w art. 41, w stosunku do osób zatrudnionych u pracodawcy, wobec którego został wydany nakaz prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju, mogą polegać na:

1) zmianie systemu, wymiaru i rozkładu czasu pracy, w tym wydłużeniu okresu rozliczeniowego do dwunastu miesięcy, na zasadach określonych w Kodeksie pracy;

2) obowiązku pracy w niedziele, święta i dni wolne od pracy wynikające z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy, w tym wydłużeniu okresu rozliczeniowego do dwunastu miesięcy, na zasadach określonych w Kodeksie pracy;

3) powierzeniu pracownikowi wykonywania pracy innego rodzaju niż wynikający z nawiązanego stosunku pracy; w takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 2, nie mogą być stosowane wobec pracowników młodocianych, osób niepełnosprawnych oraz kobiet w ciąży i matek karmiących.

Art. 43. 1. Jeżeli w stanie klęski żywiołowej siły i środki, którymi dysponuje starosta albo wojewoda, są niewystarczające, można wprowadzić obowiązek świadczeń osobistych i rzeczowych polegających na:

- 1) udzielaniu pierwszej pomocy osobom, które uległy nieszczęśliwym wypadkom;
- 2) czynnym udziale w działaniu ratowniczym lub wykonywaniu innych zadań wyznaczonych przez kierującego akcją ratowniczą;
- 3) wykonywaniu określonych prac;
- 4) oddaniu do używania posiadanych nieruchomości lub rzeczy ruchomych;
- 5) udostępnieniu pomieszczeń osobom ewakuowanym;
- 6) użytkowaniu nieruchomości w określony sposób lub w określonym zakresie;
- 7) przyjęciu na przechowanie i zabezpieczeniu mienia osób poszkodowanych lub ewakuowanych;
- 8) zabezpieczeniu zagrożonych zwierząt, a w szczególności dostarczaniu paszy i schronienia;
- 9) zabezpieczeniu zagrożonych roślin lub nasion;
- 10) **pełnieniu wart ochronnych;**
- 11) zabezpieczeniu własnych źródeł wody pitnej i środków spożywczych przed ich zanieczyszczeniem, skażeniem lub zakażeniem, a także udostępnianiu ich dla potrzeb osób ewakuowanych lub poszkodowanych, w sposób wskazany przez organ nakładający świadczenie;
- 12) zabezpieczeniu zagrożonych dóbr kultury.

2. Od obowiązku świadczeń osobistych zwolnione są:

- 1) osoby do 16 roku życia i powyżej 60 roku życia - w zakresie świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 2, 3, 6 i 10;
- 2) osoby chore, niepełnosprawne, kobiety w ciąży i matki karmiące - w zakresie świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 1-3, 6, 8 - 10;

3) osoby sprawujące opiekę nad dziećmi do lat 8, nad chorymi lub osobami niepełnosprawnymi - w zakresie świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 1-3, 6 i 10.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach starosta albo wojewoda może odstąpić od nałożenia lub zwolnić od obowiązków, o których mowa w ust. 1, również inne osoby i podmioty, ze względu na interes publiczny albo wyjątkowo ważny interes danej osoby lub podmiotu.

Art. 44. 1. Niezbędne ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela oraz obowiązki świadczeń osobistych i rzeczowych, o których mowa odpowiednio w art. 42 i art. 43, w granicach dopuszczonych w rozporządzeniu Rady Ministrów o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej wprowadza, odpowiednio w zakresie kompetencji wynikających z art. 34:

- 1) starosta - w drodze zarządzenia albo decyzji;
- 2) wojewoda - w drodze rozporządzenia albo decyzji.

2. Rozporządzenie i zarządzenie, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu przez rozplakatowanie obwieszczeń w miejscach publicznych lub w inny sposób miejscowo przyjęty, a także przez ogłoszenie w lokalnej prasie.

3. W rozporządzeniu, zarządzeniu lub decyzji należy podać:

- 1) podstawę prawną;
- 2) określenie zakresu i rodzaju ograniczeń i świadczeń;
- 3) określenie obowiązanych podmiotów;
- 4) miejsce, dzień i godzinę osobistego stawiennictwa lub realizacji innych ograniczeń i świadczeń;
- 5) czas trwania ograniczeń;
- 6) pouczenie o odpowiedzialności karnej lub innych skutkach prawnych naruszenia rozporządzenia, zarządzenia lub decyzji.

4. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że:

- 1) podlegają one natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia;
- 2) mogą one być w nagłych wypadkach wydawane ustnie, a następnie niezwłocznie potwierdzone na piśmie;
- 3) odwołanie od nich wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia lub potwierdzenia na piśmie decyzji wydanej ustnie;

4) wniesione odwołania podlegają przekazaniu organowi odwoławczemu w terminie 3 dni, a rozpatrzeniu - w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu odwołania;

5) organem wyższego stopnia w sprawach decyzji wydanych przez starostę jest wojewoda.

5. Wojewoda może uchylić w całości lub w części zarządzenie lub decyzję starosty.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może uchylić w całości lub w części rozporządzenie lub decyzję wojewody.

Art. 45. 1. W celu usprawnienia przemieszczania się środków transportowych niezbędnych dla działań ratowniczych prowadzonych w stanie klęski żywiołowej mogą być wprowadzone ograniczenia w transporcie drogowym, kolejowym i lotniczym oraz w ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.

2. Minister właściwy do spraw transportu w zakresie transportu drogowego, kolejowego i lotniczego, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w zakresie ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, a minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie ruchu na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określić zakres tych ograniczeń z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków pozwalających na sprawne zapobieganie lub zwalczanie skutków klęski żywiołowej przy jednoczesnym zminimalizowaniu uciążliwości wynikłych dla innych użytkowników z wprowadzonych ograniczeń.

Art. 46. 1. Dla zapewnienia łączności na potrzeby działań ratowniczych podejmowanych w stanie klęski żywiołowej mogą być wprowadzone ograniczenia w wykonywaniu pocztowych usług o charakterze powszechnym lub usług kurierskich.

2. Ograniczenia w pracy urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych oraz w wykonywaniu usług telekomunikacyjnych określają odrębne przepisy.

3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określić zakres tych ograniczeń z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków pozwalających na sprawne zapobieganie lub zwalczanie skutków klęski żywiołowej przy jednoczesnym zminimalizowaniu uciążliwości wynikłych dla osób i podmiotów korzystających

z pocztowych usług o charakterze powszechnym lub usług kurierskich.

Rozdział 5

Krajowy system ratowniczy

Art. 47. 1. Podmiotami krajowego systemu ratowniczego są jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej oraz włączone do tego systemu inne jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869).

2. Kierownicy jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 - 4, są zobowiązani do zapewnienia gotowości operacyjnej podległym jednostkom lub komórkom organizacyjnym.

3. Kierownicy podmiotów i jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5, zapewniają gotowość do działań na zasadach określonych w umowie cywilnoprawnej, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5.

Art. 48. 1. Organy administracji publicznej i podmioty krajowego systemu ratowniczego wykonują zadania na rzecz ochrony ludności w czasie pokoju.

2. Organy administracji publicznej i podmioty krajowego systemu ratowniczego wykonują zadania na rzecz obrony cywilnej w czasie wojny i w stanach nadzwyczajnych.

3. Krajowy system ratowniczy realizuje zadania z zachowaniem postanowień prawa Unii Europejskiej oraz umów międzynarodowych dotyczących pomocy wzajemnej w dziedzinie ratownictwa i pomocy humanitarnej, w szczególności Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, utworzonego Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz. U. L 347/924), dla której Rzeczpospolita Polska jest stroną, wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi w trybie określonym odrębnymi przepisami.

4. **Krajowy system ratowniczy obejmuje między innymi walkę z pożarami oraz ratownictwo techniczne, medyczne w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy, ekologiczne, chemiczne, radiacyjne, wysokościowe oraz działania poszukiwawcze, w tym działania na wodach śródlądowych oraz wewnętrznych wodach morskich.**

5. Krajowy system ratowniczy w ramach posiadanych sił i środków wspiera właściwe organy i podmioty podczas likwidacji lub minimalizacji skutków zagrożeń, do których zostały zobowiązane na mocy odrębnych przepisów, w szczególności:

- 1) zdrowotnych;
- 2) powodziowych;
- 3) wywołanych w górach;
- 4) w zakładach górniczych;
- 5) na wodach śródlądowych oraz wewnętrznych wodach morskich;
- 6) radiacyjnych;
- 7) wywołanych czynnikiem biologicznym;
- 8) epidemiologicznych;
- 9) podczas zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

6. W ramach krajowego systemu ratowniczego wykonywane są zadania na rzecz obronności państwa oraz uzupełniania rezerw podmiotów tego systemu, wynikające z odrębnych przepisów.

7. Krajowy system ratowniczy wspiera ratownictwo medyczne w zakresie zabezpieczenia działań tego systemu, zadań ochrony ludności i obrony cywilnej oraz w sytuacjach kryzysowych, o których mowa w ust. 5 pkt 1 w zakresie transportu poszkodowanych do najbliższego szpitalnego oddziału ratunkowego.

Art. 49. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji zadań krajowego systemu ratowniczego, w zakresie:

- 1) walki z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi;
- 2) ratownictwa technicznego, ekologicznego, chemicznego, radiacyjnego, ratownictwa podczas zdarzeń nadzwyczajnych wywołanych zagrożeniem czynnikiem biologicznym, wysokościowego, działań poszukiwawczych, powodziowych oraz ratownictwa w górach i ratownictwa na wodach;
- 3) ratownictwa medycznego w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy,
- 4) prowadzenia dokumentacji zdarzeń oraz dokumentacji funkcjonowania systemu ratowniczego;
- 5) organizacji odwodów operacyjnych;
- 6) organizacji stanowisk kierowania Państwowej Straży Pożarnej;
- 7) sporządzania i zatwierdzania planów ratowniczych;
- 8) sporządzania analiz zagrożeń i analiz zabezpieczenia operacyjnego;
- 9) organizacji działań i akcji ratowniczych;
- 10) trybu włączania i wyłączania jednostek ochrony przeciwpożarowej i innych podmiotów do krajowego systemu ratowniczego;

11) organizacji współdziałania stanowisk kierowania Państwowej Straży Pożarnej z innymi systemami i podmiotami

- biorąc pod uwagę zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa obywateli i sprawnego funkcjonowania tego systemu oraz konieczność zapewnienia adekwatności realizowanych działań, a także zapewnienie skutecznej współpracy w ramach krajowego systemu ratowniczego.

Art. 50. 1. Podmiotami współdziałającymi z krajowym systemem ratowniczym są w szczególności:

1) jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112, 2401 oraz z 2021 poz. 159, 1559, 1641);

2) Służba Poszukiwania i Ratownictwa Lotniczego - ASAR;

3) Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa - SAR;

4) służby, inspekcje, straże oraz podmioty, które współdziałają w ramach realizacji swoich obowiązków ustawowych, w tym:

a) Policja,

b) straż gminna (miejska),

c) Straż Graniczna,

d) Straż Ochrony Kolei,

e) Inspekcja Ochrony Środowiska,

f) Państwowa Inspekcja Sanitarna,

g) Inspekcja Weterynaryjna,

h) Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa,

i) Inspekcja Transportu Drogowego,

j) Wody Polskie,

k) Państwowa Agencja Atomistyki,

l) państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna;

5) inne podmioty ujęte w Państwowej Straży Pożarnej współdziałające z krajowym systemem ratowniczym na podstawie porozumień lub umów cywilnoprawnych określających cele, zasady i warunki współpracy obu stron, w tym:

a) jednostki ochrony przeciwpożarowej niewłączone do krajowego systemu ratowniczego,

b) podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa górskiego w rozumieniu

ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 1084),

c) podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 poz. 1350 i z 2021 r. poz. 1190),

d) **jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego.**

2. Zawieranie umów, o których mowa w ust. 1 pkt 5, nie podlega procedurom obowiązującym na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych, a ich świadczenie stanowi wykonywanie zadań zleconych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

3. Udział Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w działaniach ratowniczych w ramach krajowego systemu ratowniczego odbywa się na zasadach określonych w art. 25.

Art. 51. 1. Plany ratownicze dla obszaru powiatu i województwa opracowywane odpowiednio przez komendantów powiatowych (miejskich) i wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej zatwierdzane są przez:

1) komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - dla obszaru powiatu, po zasięgnięciu opinii właściwego starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu);

2) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej - dla obszaru województwa, po zasięgnięciu opinii właściwego wojewody.

2. **Plany ratownicze zawierają:**

1) wykaz zadań realizowanych przez podmioty krajowego systemu ratowniczego oraz podmioty współdziałające z tym systemem;

2) wykaz zadań realizowanych przez specjalistyczne grupy ratownicze;

3) zbiór zasad i procedur ratowniczych wynikających z zadań realizowanych przez podmioty krajowego systemu ratowniczego oraz podmioty współdziałające z tym systemem;

4) dane teleadresowe podmiotów krajowego systemu ratowniczego i podmiotów współdziałających z tym systemem;

5) wykaz zasobów podmiotów krajowego systemu ratowniczego i podmiotów współdziałających z tym systemem;

6) graficzne przedstawienie obszarów chronionych;

7) wykaz ekspertów do spraw prognozowania zagrożeń oraz specjalistów do spraw ratownictwa, zawierający imię i nazwisko, dziedzinę oraz ich dane teleadresowe;

8) arkusze uzgodnień i aktualizacji planu ratowniczego.

3. Opracowanie planów ratowniczych poprzedza się przeprowadzeniem analiz zagrożeń mogących wystąpić na obszarze powiatu i województwa oraz zabezpieczenia operacyjnego na obszarze powiatu i województwa.

4. Plany ratownicze są opracowywane nie rzadziej niż raz na 3 lata i aktualizowane w zależności od potrzeb.

Art. 52. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych pełni nadzór nad funkcjonowaniem krajowego systemu ratowniczego.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej w imieniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych organizuje, koordynuje i zarządza krajowym systemem ratowniczym na terytorium kraju.

Art. 53. 1. Do zadań Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w zakresie krajowego systemu ratowniczego należy w szczególności:

1) prowadzenie ewidencji podmiotów krajowego systemu ratowniczego na obszarze kraju;

2) nadzór nad przygotowaniem podmiotów krajowego systemu ratowniczego do działań poza granicami kraju;

3) ustalanie zasad dotyczących uzupełniania rezerw osobowych i materiałowych, jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz wskazanych przez właściwego ministra do spraw wewnętrznych pozostałych podmiotów krajowego systemu ratowniczego, na czas stanu klęski żywiołowej, stanu wojennego i wojny;

4) ustalanie zasad kontroli gotowości i zdolności operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczego;

5) ustalanie zasad, organizacji, prowadzenia i koordynacji szkoleń oraz ćwiczeń i treningów, krajowych i międzynarodowych podmiotów krajowego systemu ratowniczego.

2. Do zadań komendantów wojewódzkich i powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej w zakresie krajowego systemu ratowniczego, odpowiednio na obszarze województwa i powiatu, należy w szczególności:

1) organizowanie krajowego systemu ratowniczego;

2) zapewnienie całodobowego funkcjonowania stanowisk kierowania Państwowej Straży Pożarnej;

3) organizowanie i prowadzenie akcji ratowniczej w rozumieniu art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej;

4) koordynowanie realizacji zadań krajowego systemu ratowniczego;

- 5) przygotowanie podmiotów krajowego systemu ratowniczego do działań poza granicami kraju;
- 6) koordynacja wykorzystania sił i środków na potrzeby działań ratowniczych;
- 7) nadzór nad uzupełnianiem rezerw osobowych i materiałowych jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz wskazanych podmiotów krajowego systemu ratowniczego, na czas stanu klęski żywiołowej, stanu wojennego i wojny;
- 8) prowadzenie ewidencji podmiotów krajowego systemu ratowniczego;
- 9) prowadzenie kontroli gotowości operacyjnej jednostek ochrony przeciwpożarowej włączonych do krajowego systemu ratowniczego;
- 10) organizowanie szkoleń dla podmiotów krajowego systemu ratowniczego;
- 11) organizowanie ćwiczeń i treningów w zakresie współdziałania podmiotów systemu ratowniczego;
- 12) realizacja zadań na rzecz obrony państwa, ochrony ludności i obrony cywilnej.

Art. 54. 1. Koordynacja krajowego systemu ratowniczego zapewniana jest całodobowo przez stanowiska kierowania Państwowej Straży Pożarnej, które organizują:

- 1) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 55. 1. Organizacja akcji ratowniczych obejmujących zadania, o których mowa w art. 48 ust. 4, z udziałem wielu podmiotów ochrony ludności polega na kierowaniu działaniami ratowniczymi przez właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej.

2. Organizacja działań obejmująca zagrożenia, o których mowa w art. 48 ust. 5, z udziałem wielu podmiotów ochrony ludności polega na kierowaniu działaniami przez właściwy podmiot, w kompetencjach którego jest ich wykonanie.

3. Koordynacja działań, o których mowa w ust. 1 i 2 należy do właściwego organu ochrony ludności.

Art. 56. 1. Działania ratownicze prowadzą jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz podmioty ratownicze i podmioty uprawnione do ratownictwa, stosownie do ich kompetencji i uprawnień ustawowych.

2. Za realizację wyznaczonych i przydzielonych zadań przez kierujących działaniami ratowniczymi odpowiadają podmioty, w kompetencjach których jest ich wykonanie.

Art. 57. 1. W przypadku akcji ratowniczej, w której zaangażowanie sił i środków dotyczy więcej niż jednego województwa, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej organizuje operację ratowniczą.

2. W ramach operacji ratowniczej podejmowane są czynności mające na celu ochronę zdrowia i życia ludzi, mienia, środowiska, a także likwidację przyczyn powstania pożaru, wystąpienia klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia wymagające zadysponowania zasobów wchodzących w skład krajowego systemu ratowniczego na poziomie krajowym w przypadku, gdy zasoby tego systemu na obszarze województwa są nieadekwatne do skali zagrożenia.

Art. 58. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kierowania działaniem ratowniczym przez poszczególne podmioty uczestniczące w akcji ratowniczej mając na uwadze potrzebę zapewnienia optymalnej skuteczności działań ratowniczych oraz sposób kierowania i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz innych podmiotów biorących udział w działaniu ratowniczym.

Rozdział 6

Rozpoznawanie zagrożeń oraz ostrzeganie, alarmowanie i powiadamianie ludności

Art. 59. Rozpoznanie zagrożenia polega na:

1) pozyskiwaniu informacji o mającym nastąpić lub zaistniałym zagrożeniu dla życia lub zdrowia ludzi, mienia, infrastruktury, środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego;

2) określaniu rodzaju, miejsca, skali i skutków zaistniałego zagrożenia oraz oznaczaniu stref niebezpiecznych.

Art. 60. 1. Ostrzeganie, alarmowanie i powiadamianie ludności polegają odpowiednio na informowaniu organów administracji publicznej i ludności o możliwości wystąpienia zagrożenia, jego wystąpieniu lub ustąpieniu oraz informowaniu o sposobie postępowania w danym przypadku, ze szczególnym uwzględnieniem osób niepełnosprawnych i wymagających szczególnej opieki.

2. Organy ochrony ludności, zgodnie z właściwością, wykonują zadania, o których mowa w ust. 1, w szczególności przez:

1) syreny alarmowe;

- 2) urzędnicy nagłaśniające;
- 3) regionalne i lokalne systemy ostrzegania;
- 4) wydawców dzienników lokalnych i ogólnopolskich;
- 5) nadawców programów radiowych i telewizyjnych;
- 6) ALERT SMS;
- 7) RSO;
- 8) informacje zamieszczane w internecie.

Art. 61. 1. Do wykonywania czynności związanych z rozpoznawaniem zagrożeń oraz ostrzeganiem, alarmowaniem i powiadamianiem ludności zobowiązane są:

- 1) podmioty ochrony ludności w zakresie swojej właściwości;
- 2) zarządzający zakładami pracy, obiektami oraz instalacjami stanowiącymi potencjalne zagrożenie dla ludzi i środowiska w przypadku ich uszkodzenia lub awarii, a także mogące stanowić źródło zagrożenia wykraczające poza zakład, obiekt lub instalację;
- 3) inne jednostki organizacyjne – w zakresie ustalonym przez właściwe terenowo organy ochrony ludności.

2. Podmioty zarządzające systemami monitorowania sytuacji zagrożeń są obowiązane do niezwłocznego przekazywania organom i podmiotom ochrony ludności informacji o możliwości wystąpienia zagrożenia i przewidywanej skali jego zasięgu.

3. Za utrzymanie sprawności systemu ostrzegania i alarmowania odpowiada organ samorządu terytorialnego, za system krajowy odpowiada minister właściwy do spraw wewnętrznych, a za system regionalny - wojewoda.

Art. 62. 1 Nadawca programu radiowego i telewizyjnego oraz operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576), są obowiązani na żądanie ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do niezwłocznego, nieodpłatnego przekazania komunikatu, za pośrednictwem SDP, na określonym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych obszarze.

2. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do niezwłocznego, nieodpłatnego wysyłania, za pośrednictwem SDP, komunikatów do wszystkich lub określonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych grup użytkowników końcowych, w szczególności przebywających na określonym przez niego obszarze, jednorazowo lub przez wskazany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych okres.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współpracy z operatorem ruchomej sieci telekomunikacyjnej w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, niezbędne elementy komunikatów, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz sposób ich przekazywania użytkownikom końcowym, mając na uwadze konieczność:

1) zapewnienia efektywnego i niezakłóconego przepływu informacji między SDP a operatorem ruchomej sieci telekomunikacyjnej;

2) zapewnienia sprawnej dystrybucji komunikatu na obszarze zagrożonym wystąpieniem sytuacji kryzysowej oraz łatwości zrozumienia treści zawartych w komunikacie i zastosowania się do nich.

Art. 63. Autoryzowany sprzedawca, o ile jest to technicznie możliwe, obowiązany jest do preinstalacji aplikacji mobilnej RSO na telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych sprzedawanych użytkownikom.

Art. 64. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady umieszczania i sposoby propagowania treści komunikatów i ostrzeżeń w RSO oraz organy uprawnione w tym zakresie, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnej dystrybucji komunikatu lub ostrzeżenia na obszarze zagrożonym wystąpieniem sytuacji kryzysowej oraz łatwości zrozumienia treści zawartych w komunikacie lub ostrzeżeniu i zastosowania się do nich.

Art. 65. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, minister właściwy do spraw zdrowia, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi, w zakresie właściwości, system obserwacji, pomiarów, analiz i prognozowania skażeń i zakażeń oraz zagrożeń od uderzeń z powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zadaniem systemu, o którym mowa w ust. 1, jest wczesne wykrycie skażeń chemicznych, promieniotwórczych i zakażeń biologicznych oraz uderzeń z powietrza, mogących spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi i zwierząt, mienia, infrastruktury, środowiska i dziedzictwa kulturowego.

Rozdział 7

Szczególne rozwiązania w związku z wystąpieniem klęski żywiołowej

Art. 66. 1. W przypadku wystąpienia klęski żywiołowej o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań, gdy środki zastosowane przez organy

administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego okazały się niewystarczające, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaj katastrofy naturalnej lub awarii technicznej będącej podstawą zastosowania szczególnych rozwiązań,

2) wykaz gmin poszkodowanych w wyniku wystąpienia klęski żywiołowej, na obszarze których będą stosowane szczególne rozwiązania, zwanych dalej „gminami poszkodowanymi”,

3) rodzaj stosowanych szczególnych rozwiązań,

4) warunki lub okres stosowania szczególnych rozwiązań lub termin na dokonanie określonych czynności, nie dłuższy niż 12 miesięcy

– uwzględniając zakres niezbędnej do udzielenia pomocy oraz bieżące możliwości budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględnia dane przekazane Prezesowi Rady Ministrów przez właściwych wojewodów.

3. Na terenie gmin poszkodowanych, w okresie wskazanym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się szczególne rozwiązania przewidziane w niniejszym rozdziale.

Art. 67. 1. Faktyczna niemożność świadczenia pracy na obszarze gminy poszkodowanej w związku z klęską żywiołową stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy.

2. Za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w związku z klęską żywiołową pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do pracowników, których uprawnienie do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu klęski żywiołowej lub do innej formy rekompensaty utraconego wynagrodzenia z tego tytułu wynika z odrębnych przepisów.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 2 wypłaca pracodawca.

5. Pracodawca może powierzyć pracownikowi świadczącemu pracę na obszarze gminy poszkodowanej wykonywanie pracy innego rodzaju niż wynikająca z nawiązanego stosunku pracy, jeżeli jest to konieczne w związku z usuwaniem skutków klęski żywiołowej u tego pracodawcy. W takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego

wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do osób wykonujących pracę na podstawie stosunku służbowego.

Art. 68. Przedsiębiorca poszkodowany w wyniku klęski żywiołowej, prowadzący działalność na obszarze gminy poszkodowanej, może:

1) wnioskować o otrzymanie środków finansowych z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przeznaczonych na:

a) utrzymanie miejsc pracy osób niepełnosprawnych zagrożonych likwidacją na skutek klęski żywiołowej,

b) odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek klęski żywiołowej infrastruktury i wyposażenia warsztatów terapii zajęciowej, zakładów aktywności zawodowej oraz przedsiębiorstw osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą,

c) pomoc dla osób niepełnosprawnych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych utraconych lub zniszczonych na skutek klęski żywiołowej,

d) usunięcie powstałych na skutek klęski żywiołowej szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych,

e) dofinansowanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573), do oprocentowania kredytów bankowych zaciągniętych na likwidację skutków klęski żywiołowej w związku z zatrudnianiem i rehabilitacją osób niepełnosprawnych;

2) przeznaczyć środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia, utraconych lub zniszczonych na skutek klęski żywiołowej miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Art. 69. 1. Pracodawca prowadzący działalność na obszarze gminy poszkodowanej, który w wyniku klęski żywiołowej zaprzestał lub znacząco ograniczył działalność gospodarczą, w przypadku braku środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia przysługującego za:

1) czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy,

2) czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, które zostały bezpośrednio spowodowane klęską żywiołową,

3) wykonaną pracę, polegającą na ochronie przed klęską żywiołową lub usuwaniu skutków klęski żywiołowej, mającą na celu utrzymanie lub przywrócenie prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej

– może otrzymać nieoprocentowaną pożyczkę z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zaspokojeniu ze środków pożyczki, o której mowa w ust. 1, może podlegać wynagrodzenie miesięcznie do wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 1 wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy.

3. Pożyczki udziela się na wniosek złożony do właściwego marszałka województwa.

4. Wniosek o udzielenie pożyczki zawiera:

1) nazwę przedsiębiorstwa prowadzonego przez pracodawcę;

2) adres przedsiębiorstwa;

3) NIP lub REGON pracodawcy;

4) numer rachunku bankowego pracodawcy;

5) liczbę zatrudnionych pracowników;

6) rodzaj klęski żywiołowej, w związku z którą składany jest wniosek;

7) datę wystąpienia klęski żywiołowej;

8) kwotę wnioskowanego świadczenia.

5. Do wniosku dołącza się oświadczenie o braku własnych środków na wypłatę wynagrodzenia oraz wykaz pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zaspokojeniu w ramach pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

6. Wykaz pracowników, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

1) imię i nazwisko pracownika;

2) PESEL pracownika;

3) miejsce zamieszkania pracownika.

7. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali mieszkalnych na wynajem,

mieszkań chronionych, noclegowni, schronisk dla bezdomnych, ogrzewalni i tymczasowych pomieszczeń (Dz. U. z 2020 r. poz. 508 oraz z 2021 r. poz. 11 i 223) nie stosuje się.

Art. 70. 1. Po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia pracownikom, pracodawca przekazuje na rachunek bankowy Funduszu różnicę między kwotą otrzymaną z Funduszu a kwotą wypłaconą pracownikom, w terminie 30 dni od dnia otrzymania środków z pożyczki.

2. Zwrot pożyczki następuje nie później niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku otrzymania środków z pożyczki na rachunek bankowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Do zwrotu pożyczki stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

3. Pracodawca może po dniu 31 grudnia roku następującego po roku otrzymania środków z pożyczki złożyć wniosek do marszałka województwa o umorzenie pożyczki w całości lub w części. Pożyczka może zostać umorzona przez ministra właściwego do spraw pracy, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, jeżeli:

1) pracodawca wykaże, że na skutek klęski żywiołowej nastąpiło u niego pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności;

a) spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż lub zmniejszenie zamówień na usługi lub dostawy wytwarzanych towarów, w ciągu kolejnych 6 miesięcy w okresie od dnia otrzymania pożyczki do dnia złożenia wniosku o umorzenie w porównaniu z analogicznymi kolejnymi miesiącami w ciągu ostatnich dwóch lat lub

b) straty w środkach trwałych, które ograniczyły możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w porównaniu z okresem sprzed klęski żywiołowej;

2) w postępowaniu egzekucyjnym stwierdzono, że przedsiębiorca, który pobrał pożyczkę, nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności;

3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie odzyska się kwoty spłaty pożyczki przewyższającej wydatki egzekucyjne.

4. Dysponent Funduszu umarza pożyczkę z urzędu, jeżeli pracodawca, będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, który pobrał pożyczkę, zmarł.

5. Dysponent Funduszu może upoważnić marszałków województw do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 3 zdanie drugie i ust. 4.

6. W przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności

pracodawcy (Dz. U. z 2020 r. poz. 7), kwota główna niespłaconego zadłużenia wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę staje się wymagalna z dniem zaistnienia niewypłacalności.

Art. 71. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie pożyczki, o którym mowa w art. 69 ust. 4, i wzór wykazu, o którym mowa w art. 69 ust. 5, tryb składania i rozpatrywania wniosku, sposób przekazywania środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokonywania wypłaty wynagrodzenia oraz szczegółowy tryb zwrotu Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwot przekazanych pracodawcy, uwzględniając konieczność sprawnego wydawania decyzji.

Art. 72. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust.1, na obszarze gminy poszkodowanej zwalnia się od podatku dochodowego dochód poszkodowanego otrzymany na usuwanie skutków klęski żywiołowej z tytuł:

- 1) nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń;
- 2) darowizn, do których nie ma zastosowania ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz.U. z 2021 r. poz. 1043);

2. Przychody poszkodowanego otrzymane w związku z klęską żywiołową nie uważa się za koszty uzyskania przychodów.

3. Zwalnia się od podatku od spadków i darowizn darowizny, jeżeli do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła klęska żywiołowa, zostaną przeznaczone przez obdarowanego na usunięcie skutków tej klęski żywiołowej.

4. Do środków trwałych, których dotyczą przepisy ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45 i pkt 45a lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, 1163, 1243, 1551 i 1574) oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 i pkt 63 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1406 z późn. zm.).

5. W przypadku, gdy przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 1905, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 255, 1163 i 1243), została spowodowana klęską żywiołową, podatnik zawiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, w dniu rozpoczęcia działalności po tej przerwie.

6. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła klęska żywiołowa.

7. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 73. 1. Świadczeń uzyskanych w związku z klęską żywiołową nie wlicza się do dochodu, od wysokości którego odrębne przepisy uzależniają uzyskanie świadczeń o charakterze socjalnym, ulg, dodatków i zwolnień, w tym z zakresu:

- 1) pomocy społecznej;
- 2) świadczeń rodzinnych;
- 3) dodatków mieszkaniowych;
- 4) stypendiów i pomocy materialnej dla uczniów;
- 5) stypendiów i zapomóg otrzymywanych przez studentów na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619 i 1630);
- 6) świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

2. Świadczeń uzyskanych w związku z klęską żywiołową nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, 1162 i 1621), od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.

3. Jeżeli zniszczeniu na skutek klęski żywiołowej uległo co najmniej 30% powierzchni gospodarstwa rolnego należącego do poszkodowanego ubiegającego się o świadczenia z pomocy społecznej albo świadczenia rodzinne, w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1, przy ustalaniu prawa do świadczeń z pomocy społecznej albo prawa do świadczeń rodzinnych do dochodu z gospodarstwa rolnego nie wlicza się powierzchni, która uległa zniszczeniu na skutek klęski żywiołowej.

Art. 74. W przypadku udzielania gminom poszkodowanym dotacji przeznaczonej na zadania własne związane z usuwaniem skutków klęski żywiołowej, nie stosuje się warunku określonego w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jeżeli straty poniesione przez gminę przekroczyły 50% planowanych dochodów własnych za rok poprzedzający rok wystąpienia klęski żywiołowej.

Art. 75. Nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą rodzinom, osobom samotnie gospodarującym, przedsiębiorcom i jednostkom samorządu terytorialnego, sprawuje wojewoda.

Rozdział 8

Pomoc dla osób fizycznych poszkodowanych w wyniku wystąpienia klęski żywiołowej

Art. 76. Pomoc dla rodzin lub osób samotnie gospodarujących w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268), które poniosły szkodę majątkową w wyniku klęski żywiołowej, jest udzielana w formie zasiłku celowego na zaspokojenie niezbędnych potrzeb bytowych lub mieszkaniowych.

Art. 77. 1. Rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, o której mowa w art. 76, prowadząca w dniu wystąpienia klęski żywiołowej gospodarstwo domowe w budynku mieszkalnym jednorodzinny lub lokalu mieszkalnym, zniszczonym albo uszkodzonym w wyniku tej klęski, zwana dalej poszkodowanym, może otrzymać:

1) jednorazowy zasiłek doraźny w celu zaspokojenia niezbędnych potrzeb bytowych – w wysokości do 10 000 zł;

2) zasiłek w wysokości do 200 000 zł, nie przekraczający wartości szkody majątkowej poniesionej w wyniku klęski żywiołowej w budynku mieszkalnym jednorodzinny albo lokalu mieszkalnym na:

- a) remont albo odbudowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego albo
- b) budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego, w tym na terenie innej gminy, jeżeli nie można przeprowadzić remontu lub odbudowy;
- c) zakup innego budynku mieszkalnego jednorodzinnego, jeżeli nie można przeprowadzić remontu lub odbudowy;
- d) remont lokalu mieszkalnego albo zakup innego lokalu mieszkalnego, jeśli nie można przeprowadzić jego remontu.

2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 może zostać przyznany na pokrycie kosztów rozbiórki.

3. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli wysokość poniesionej szkody majątkowej uniemożliwia pokrycie kosztów odbudowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub budowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego, zasiłek może zostać przyznany w wyższej wysokości, jednak nie więcej niż 200 000 zł.

Art. 78. 1. Zasiłki, o których mowa w art. 77 ust. 1:

1) są przyznawane niezależnie od dochodów poszkodowanego i nie podlegają zwrotowi, z zastrzeżeniem art. 82 ust. 2;

2) może otrzymać poszkodowany, któremu przysługuje:

a) prawo własności budynku mieszkalnego jednorodzinnego albo lokalu mieszkalnego;

b) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego;

c) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego;

d) prawo najmu lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego jednorodzinnego;

e) prawo dożywocia.

2. Z wnioskiem można wystąpić tylko z jednego tytułu, o którym mowa w ust 1.

3. Najemca lub dożywotnik może otrzymać zasiłek, o którym mowa w art. 77 ust 1 pkt 2, o ile właściciel albo lokator złożył oświadczenie o rezygnacji z ubiegania się o zasiłek. Oświadczenie właściciela lub lokatora, należy przedłożyć wraz z wnioskiem.

Art. 79. 1. Zasiłek, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, jest przyznawany na wniosek poszkodowanego złożony nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia klęski żywiołowej do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego dla miejsca położenia zniszczonego albo uszkodzonego budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego, a w przypadku przeprowadzenia ewakuacji lub konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania – do wójta, (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego dla miejsca, w którym przebywa poszkodowany.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 zawiera informację poszkodowanego o rodzaju i wysokości szkody majątkowej poniesionej w wyniku klęski żywiołowej oraz kwoty zasiłku, o który ubiega się poszkodowany, a także oświadczenie o:

1) wyrażeniu zgody na weryfikację danych zawartych we wniosku;

2) nieubieganiu się o zasiłek, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 na terenie innej gminy;

3) zgodności danych i informacji zawartych we wniosku ze stanem faktycznym.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust 2 pkt 2 i 3 jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Kompletny wniosek o wypłatę zasiłku, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 wójt (burmistrz, prezydent miasta) przesyła, nie później niż w ciągu 2 dni od dnia jego

otrzymania, do wojewody właściwego dla miejsca położenia zniszczonego albo uszkodzonego budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego.

5. Wojewoda dokonuje weryfikacji danych zawartych we wniosku i dokumentach, o których mowa w ust. 2.

6. Decyzję o przyznaniu zasiłku, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, wydaje wojewoda nie później niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 80. 1. Zasiłek, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2, jest przyznawany na wniosek poszkodowanego złożony nie później niż w terminie 30 dni od dnia wystąpienia klęski żywiołowej do wojewody właściwego dla miejsca położenia zniszczonego albo uszkodzonego budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 zawiera informację poszkodowanego o rodzaju i wysokości poniesionej szkody majątkowej oraz kwoty zasiłku, o który ubiega się poszkodowany, a także oświadczenie o:

- 1) wyrażeniu zgody na weryfikację danych zawartych we wniosku;
- 2) spełnieniu warunku, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2;
- 3) zgodności informacji zawartych we wniosku ze stanem faktycznym.

3. Wraz z wnioskiem poszkodowany przedkłada dokumenty, potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2.

4. Oświadczenie, o którym mowa ust. 2 pkt 2 i 3 jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Wojewoda dokonuje weryfikacji danych zawartych we wniosku i dokumentach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w ust. 3.

6. Decyzję o przyznaniu zasiłku, o którym mowa 77 ust. 1 pkt 2 wydaje wojewoda, w terminie nie później niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 6 oraz w art. 79 ust. 6 zawierają klauzulę o zobowiązaniu poszkodowanego do przedłożenia rozliczenia rzeczowo-finansowego w zakresie wydatków poniesionych zgodnie z celem, na jaki przyznano zasiłek, po rygorem zwrotu nienależnie pobranej kwoty zasiłku.

8. Rozliczenie rzeczowo-finansowe, o którym mowa w ust. 7 poszkodowany przedkłada w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji o przyznaniu zasiłku, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 albo w terminie 12 miesięcy od dnia otrzymania decyzji o przyznaniu zasiłku, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2.

Art. 81. Zasiłki, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 wypłaca wojewoda w terminie

2 dni od dnia wydania decyzji o przyznaniu zasiłku.

Art. 82. 1. Weryfikacji prawdziwości rozliczenia rzeczowo-finansowego, o którym mowa w art. 80 ust. 7 oraz dokumentów przedłożonych przez poszkodowanego, dokonuje wojewoda, który wypłacił zasiłek.

2. W przypadku ustalenia, że poszkodowany, który otrzymał zasiłek, nie poniósł szkody w wyniku wystąpienia klęski żywiołowej albo poniósł szkodę w mniejszej wysokości lub zasiłek został wykorzystany niezgodnie z przeznaczeniem, wojewoda wydaje decyzję o obowiązku zwrotu zasiłku w całości lub części.

3. Termin zwrotu zasiłku nie może być krótszy niż 7 dni od dnia wydania decyzji w sprawie zwrotu.

4. Do zwrotu zasiłku stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 83. Zasiłek, o którym mowa w art. 77 ust. 2 pkt 2 pomniejsza się o 50%, jeżeli poszkodowany nie zawarł umowy ubezpieczenia budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego-

Art. 84. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania w sprawach udzielenia zasiłków, o których mowa art. 77 ust. 1 dla poszkodowanych w wyniku klęski żywiołowej, tryb wypłaty i zwrotu zasiłku oraz rodzaje wymaganych dokumentów, a także wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 79 ust. 1 oraz w art. 80 ust. 1 oraz formularza rozliczenia rzeczowo-finansowego w zakresie wydatków poniesionych zgodnie z celem, na jaki przyznano zasiłek, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji poszkodowanego oraz weryfikacji złożonych oświadczeń, mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego przyznawania i wypłacania zasiłku poszkodowanym oraz skutecznego dochodzenia zwrotu zasiłków nienależnie pobranych.

Art. 85. 1. Poszkodowany, który przed dniem wystąpienia klęski żywiołowej zawarł umowę ubezpieczenia budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego zniszczonego albo uszkodzonego w wyniku tej klęski, może wystąpić do wojewody właściwego ze względu na miejsce położenia zniszczonego lub uszkodzonego budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego z wnioskiem o zwrot poniesionych kosztów składki ubezpieczenia za jeden rok trwania umowy.

2. Wniosek o, o którym mowa w ust. 1 należy złożyć w terminie 5 lat od daty wydania decyzji o przyznaniu zasiłku, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 poszkodowany dołącza kopię umowy ubezpieczenia poświadczoną notarialnie za zgodność z oryginałem.

Art. 86. Nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanym w wyniku wystąpienia klęski żywiołowej, sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Rozdział 9

Obrona cywilna

Art. 87. Zadania obrony cywilnej z chwilą ogłoszenia stanu wojennego, stanu klęski żywiołowej i w czasie wojny są realizowane w ramach ochrony ludności.

Art. 88. Organami właściwymi w sprawach wykonywania zadań obrony cywilnej są:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- 2) wojewoda;
- 3) starosta;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Art. 89. Komendantami formacji obrony cywilnej, zwanymi dalej „komendantami”, są:

- 1) na obszarze kraju - Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) na obszarze województwa - komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) na obszarze powiatu (miasta na prawach powiatu) – komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) na obszarze gminy (miasta) - osoba wyznaczona przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) po zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 90. 1. Do zadań organów wymienionych w art. 88 należy w szczególności wykonywanie zadań wynikających z art. 4.

2. Ponadto organy te zobowiązane są do:

- 1) utrzymania i ochrony zasobów niezbędnych do wykonywania zadań obrony cywilnej;
- 2) zaspokajania potrzeb ludności dotyczących zbiorowej ochrony, zaopatrzenia w niezbędne do zabezpieczenia potrzeb życiowych środki pierwszej potrzeby, w tym żywność, wodę, energię, odzież, podstawowe warunki sanitarne;

3) prowadzenia działań planistycznych i organizacyjnych w celu przygotowania urzędu i formacji obrony cywilnej do wykonywania zadań obrony cywilnej czasu wojny i klęski żywiołowej.

Art. 91. Do zadań właściwych miejscowo komendantów należy:

- 1) wykonywanie i koordynowanie, w porozumieniu z właściwym organem do spraw obrony cywilnej, działań i akcji ratowniczych prowadzonych w zakresie obrony cywilnej;
- 2) kierowanie podmiotami ochrony ludności wyznaczonymi do realizacji zadań obrony cywilnej, w tym spoza krajowego systemu ratowniczego.

Art. 92. Wykonywanie zadań obrony cywilnej odbywa się w oparciu o art. 61 I protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskiej z 12 sierpnia 1949 r. dotyczącego ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych;

- 1) a I-II, V-IX, XI-XII, XIV-XV przez komendantów;
- 2) a III-IV, X i XIII przez organ właściwy do spraw obrony cywilnej.

Art. 93. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób prowadzenia rejestrów podmiotów, które na mocy decyzji wojewody stały się formacjami obrony cywilnej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitego prowadzenia rejestrów.

Art. 94. W razie zagrożenia zdrowia i życia ludzi oraz mienia komendant korzysta z uprawnień przewidzianych dla kierującego działaniem i akcją ratowniczą, wynikających z art. 25 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej i art. 21 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 95. 1. Podmiotami ochrony ludności realizującymi zadania obrony cywilnej są wszystkie podmioty krajowego systemu ratowniczego, a także podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5.

2. Do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, mogą być również włączane organizacje, stowarzyszenia oraz pracownicy wybranych przedsiębiorstw, których udział może być wykorzystany dla ratowania zdrowia, życia i mienia ludzi oraz zapewnienia ich potrzeb bytowych.

3. Ewidencję osób przewidzianych do realizacji zadań obrony cywilnej tworzą i prowadzą odpowiednio starostowie i wojewodowie w uzgodnieniu z właściwym terytorialnie komendantem Państwowej Straży Pożarnej.

4. Pracowniczych przydziałów mobilizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3

ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 372), nie nadaje się ratownikom formacji obrony cywilnej, którzy posiadają przydział do formacji obrony cywilnej.

Art. 96. 1. Organizacja i sposób funkcjonowania formacji obrony cywilnej działa w oparciu o zasady funkcjonowania krajowego systemu ratowniczego i planu obrony cywilnej opracowywanego przez właściwego miejscowo komendanta Państwowej Straży Pożarnej.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady tworzenia planu obrony cywilnej uwzględniającego warunki czasu wojny oraz stanu klęski żywiołowej, zwłaszcza w zakresie potrzeby zapewnienia sprawnego przemieszczania ludności i zwierząt, a także transportu mienia z rejonów zagrożenia do miejsc bezpiecznych w stanie zagrożenia bezpieczeństwa państwa, w przypadku konieczności ewakuacji obejmującej obszar więcej niż jednego województwa.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady tworzenia, strukturę organizacyjną, a także wymogi w zakresie wyposażenia i umundurowania formacji obrony cywilnej, z uwzględnieniem ich przeznaczenia i obszaru działania.

Art. 97. Finansowanie obrony cywilnej odbywa się ze środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz Funduszu Ochrony Ludności, o którym mowa w art. 116 ust.1.

Art. 98. 1. Osobom, które wykonywały zadania obrony cywilnej, przysługuje świadczenie pieniężne rekompensujące utracone wynagrodzenie ze stosunku pracy lub stosunku służbowego albo dochód z prowadzonej działalności gospodarczej lub rolniczej, które mogłyby uzyskać w okresie wykonywania tych zadań na rzecz obrony cywilnej.

2. W celu realizacji zadań obrony cywilnej ustala się uzupełnianie stanów osobowych jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej wynikających ze wskaźnika przyjętego w rozporządzeniu o ramowej organizacji komend.

3. Świadczenie pieniężne dla specjalistów z dziedziny ratownictwa, za każdy dzień realizacji zadań na rzecz obrony cywilnej stanowi kwota 1/21 miesięcznego wynagrodzenia lub dochodu, o których mowa w ust. 1, pomnożona przez liczbę dni pełnienia tej służby w danym miesiącu.

4. Kwota dziennego świadczenia pieniężnego nie może być wyższa od 1/21 dwuipółkrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw

obowiązującego w roku poprzedzającym wykonywanych zadań obrony cywilnej, którego wysokość ogłasza Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

5. W przypadku gdy prowadzona przez ratownika podmiotu ochrony ludności działalność gospodarcza w roku poprzedzającym okres wykonywania zadań obrony cywilnej nie przynosiła dochodu lub przynosiła straty lub gdy nie jest możliwe ustalenie wysokości dochodu uzyskiwanego przez ratownika tego podmiotu, z prowadzonej działalności gospodarczej, świadczenie pieniężne przysługuje mu w kwocie wynikającej z podzielenia przez 21 minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2207) o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w okresie pełnienia służby w formacji obrony cywilnej, i następnie pomnożenia przez liczbę dni wykonywania zadań obrony cywilnej.

6. Świadczenie pieniężne za dany miesiąc ustala i wypłaca komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej, na terenie którego wykonywane były zadania, na udokumentowany wniosek uprawnionego ratownika podmiotu ochrony ludności, złożony nie później niż w ciągu trzech miesięcy po upływie miesiąca, w którym zadanie na rzecz obrony cywilnej było wykonywane.

7. Świadczenie pieniężne wypłaca się w kwocie pomniejszonej o uposażenie, jakie ratownik formacji obrony cywilnej otrzymał z tytułu wykonywania zadań obrony cywilnej w danym miesiącu.

8. W przypadku zbiegu uprawnień do wynagrodzenia ze stosunku pracy lub stosunku służbowego albo dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej lub rolniczej stanowiących podstawę do wyliczenia świadczenia pieniężnego, ratownikowi formacji obrony cywilnej przysługuje tylko jeden, korzystniejszy rodzaj świadczenia pieniężnego.

9. Ratownikom formacji obrony cywilnej, którzy pełnią służbę w Państwowej Straży Pożarnej lub są etatowymi pracownikami organizacji pozarządowych ww. świadczenia nie przysługują.

10. Wydatki z tytułu wypłaty świadczeń pieniężnych są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb ustalania i wypłacania świadczenia pieniężnego, uwzględniając potrzebę rekompensaty utraconego wynagrodzenia albo dochodu oraz konieczność zapewnienia sprawności i szybkości postępowania.

Art. 99. W celu identyfikacji podmiotów ochrony ludności wykonujących zadania obrony cywilnej – stosuje się międzynarodowy znak rozpoznawczy obrony cywilnej lub nazwę „Obrona Cywilna” z uwzględnieniem przepisów prawa międzynarodowego, w szczególności protokołów dodatkowych do Konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 r. dotyczących ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół I) oraz dotyczących ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół II).

Art. 100. W celu zaplanowania procesu ewakuacji ludności, zwierząt, mienia i dóbr kultury na wypadek masowego zagrożenia czasu wojny, szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych przekazują właściwym wojewodom niezbędne informacje w zakresie dróg przemieszczania się wojsk i rejonów koncentracji.

Art. 101. 1. W przypadku, gdy zasięg ewakuacji przekracza obszar województwa, minister właściwy do spraw wewnętrznych w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej wskazuje wojewodzie miejsca docelowe i drogi dla ewakuowanej ludności.

2. Na potrzeby planowania realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, w części dotyczącej stanu wojennego i czasu wojny organy wojskowe przekazują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych wszelkie niezbędne informacje.

Art. 102. 1. W celu praktycznego sprawdzenia i weryfikacji sposobów realizacji zadań obrony cywilnej, właściwe organy wymienione w art. 88 pkt 2-4 organizują ćwiczenia z zakresu obrony cywilnej, polegające w szczególności na weryfikacji procedur działania, obiegu informacji, podejmowania decyzji, uruchamiania i dysponowania zasobów służących realizacji zadań ochrony ludności, w tym procedur powiadamiania, ostrzegania i alarmowania ludności, procedur ewakuacji, oraz zgrywania formacji obrony cywilnej.

2. Ćwiczenia planują, przygotowują i organizują:

1) nie rzadziej niż raz na dwa lata – wójtowie;

2) nie rzadziej niż raz na trzy lata – starostowie;

3) nie rzadziej niż raz na cztery lata - wojewodowie

- na podstawie planów szkoleń i ćwiczeń z zakresu obrony cywilnej opracowanych przez te organy i zatwierdzanych przez szczebel nadrzędny, w których ujmuje się koszty przeprowadzenia ćwiczeń i szkoleń.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, tryb i sposób organizowania i prowadzenia ćwiczeń, w celu zapewnienia właściwego przygotowania i sprawdzenia gotowości organów i podmiotów ochrony ludności i obrony cywilnej do realizacji zadań.

4. Ratownikom formacji obrony cywilnej odbywających ćwiczenia, o których mowa w art. 98 ust.1 pkt 3, przysługuje wynagrodzenie.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, stawki wynagrodzenia ratowników formacji obrony cywilnej odbywających ćwiczenia, o których mowa w art. 98 ust. 1, oraz tryb wypłacania przysługującego im wynagrodzenia, z uwzględnieniem, że dzienną stawkę wynagrodzenia nalicza się, jeżeli czas odbywanych ćwiczeń jest nie krótszy niż osiem godzin.

Rozdział 10

Finansowanie ochrony ludności

Art. 103. 1. Finansowanie zadań z zakresu ochrony ludności na poziomie gminy, powiatu i samorządu województwa planuje się w ramach budżetów odpowiednio gmin, powiatów i samorządów województw.

2. W budżecie jednostki samorządu terytorialnego tworzy się rezerwę celową na realizację zadań własnych z zakresu ochrony ludności w wysokości nie mniejszej niż 0,5% wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego, pomniejszonych o wydatki inwestycyjne, wydatki na wynagrodzenia i pochodne oraz wydatki na obsługę długu.

3. Na dofinansowanie zadań własnych z zakresu ochrony ludności jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać środki z Funduszu, o którym mowa w art. 105 ust. 1.

Art. 104. 1. Na finansowanie zadań z zakresu ochrony ludności przeznaczają się corocznie środki w wysokości nie niższej niż 0,1% Produktu Krajowego Brutto.

2. Wartość Produktu Krajowego Brutto, o którym mowa w ust. 1, ustala się w oparciu o wartość określoną w założeniach projektu budżetu państwa na dany rok i dotyczącą danego roku, na który są planowane wydatki.

Art. 105. 1. Tworzy się państwowy fundusz celowy pod nazwą Fundusz Ochrony Ludności, zwany dalej „Funduszem”.

2. Przychodami Funduszu są:

- 1) środki, o których mowa w art. 104 ust. 1;
- 2) środki pieniężne pochodzące z kar nakładanych w drodze mandatu karnego przez strażaków, o których mowa w art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej;

3) odsetki od wolnych środków finansowych Funduszu przekazanych w zarządzenie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, 1236, 1535 oraz 1773);

4) darowizny, spadki, zapisy;

5) inne przychody.

3. Środki Funduszu przeznacza się dla dysponentów części budżetowych kierujących działami administracji rządowej, kierowników centralnych organów administracji rządowej, Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, państwowych i samorządowych jednostek budżetowych oraz innych właściwych podmiotów na finansowanie potrzeb z zakresu ochrony ludności, w szczególności na:

1) udzielanie pomocy doraźnej i zasiłków na remont, rozbiórkę i odbudowę budynku mieszkalnego lub jego budowę (odtworzenie) w innym miejscu albo remont lokalu mieszkalnego lub zakup lokalu/budynku mieszkalnego wraz z gruntem albo zakup działki budowlanej osobom poszkodowanym wskutek wystąpienia klęski żywiołowej na obszarze kraju;

2) udzielanie pomocy finansowej dla jednostek samorządu terytorialnego, na odbudowę, przebudowę lub remont infrastruktury komunalnej zniszczonej w wyniku działania klęsk żywiołowych oraz na przeciwdziałanie skutkom tych zjawisk, a także na zabezpieczenie osuwisk i wąwozów lessowych przed erozją;

3) tworzenie i utrzymanie zasobów ochrony ludności, w tym zakupy i modernizację sprzętu oraz budowę i utrzymanie baz magazynowych.

4. Koszty obsługi Funduszu pokrywane są ze środków Funduszu.

Art. 106. 1. Fundusz składa się z:

1) funduszu centralnego – którego dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych;

2) funduszy wojewódzkich – których dysponentami są poszczególni wojewodowie.

2. Przychodami funduszu centralnego jest:

1) 50% środków, o których mowa w art. 104 ust. 1;

2) 50% przychodów ze źródeł określonych w art. 105 ust. 2 pkt 2-5.

3. Przychodami funduszy wojewódzkich jest:

1) 50% środków określonych w art. 104 ust. 1;

2) 50% przychodów ze źródeł określonych w art. 105 ust. 2 pkt 2-5.

4. Podziału środków, o których mowa w ust. 3 do poszczególnych funduszy wojewódzkich dokonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na podstawie algorytmu: $0,05\% \text{ planowanego na dany rok budżetowy Produktu Krajowego Brutto} \times \text{„WL”} \times 100$, gdzie: „WL” – Wskaźnik Ludności wynosi iloraz liczby ludności w województwie w stosunku do całkowitej liczby ludności kraju.

5. Do określenia liczby ludności, o której mowa w ust. 4 stosuje się dane Głównego Urzędu Statystycznego za drugi rok poprzedzający dany rok budżetowy.

6. Środki Funduszu ujmują się w dziale 754 – Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa.

Art. 107. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych dokonuje zmian kwot przychodów i kosztów ujętych w planie funduszu centralnego.

2. Wojewodowie dokonują zmian kwot przychodów i kosztów ujętych w planie funduszy wojewódzkich po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 108. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej Funduszu uwzględniając racjonalne gospodarowanie środkami.

Art. 109. 1. Ze środków funduszu centralnego, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 może być finansowane stypendium dla studenta studiów dziennych i zaocznych.

2. Stypendium jest przyznawane na okres nie dłuższy niż 5 lat przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, Komendanta Gównego Policji albo Komendanta Głównego Straży Granicznej na podstawie umowy.

3. Student, który otrzymał stypendium zobowiązany jest do służby w formacjach podległych komendantom, o których mowa w ust. 2 przez 5 lat od momentu zakończenia studiów.

Art. 110. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia:

1) kierunki studiów, których podjęcie uprawnia do ubiegania się o stypendium;

2) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania, maksymalną wysokość oraz sposób wypłacania stypendium, a także maksymalną liczbę przyznawanych stypendiów

- mając na wadze potrzeby kadrowe służb oraz koszty kształcenia.

Rozdział 11

Określanie infrastruktury krytycznej oraz zapewnianie ciągłości jej funkcjonowania

Art. 111. Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy:

- 1) zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa;
- 2) łączności;
- 3) sieci teleinformatycznych;
- 4) finansowe;
- 5) zaopatrzenia w żywność;
- 6) zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania ścieków;
- 7) ochrony zdrowia;
- 8) transportowe;
- 9) produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych.

Art. 112. 1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, szczegółowe kryteria pozwalające wyodrębnić obiekty, urządzenia, instalacje i usługi wchodzące w skład systemów, o których mowa w art. 109, z uwzględnieniem ich znaczenia dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb ludności, a także wskazuje ministrów odpowiedzialnych za te systemy.

2. Obiekty uznane za szczególnie ważne dla bezpieczeństwa państwa, w tym obronności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 372 z późn. zm.) nie podlegają przepisom art. 110 i są wyłączone z infrastruktury krytycznej.

Art. 113. Minister właściwy do spraw wewnętrznych:

1) prowadzi na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 110, we współpracy z właściwymi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 109, wykaz obiektów, urządzeń, instalacji lub usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, z uwzględnieniem podziału na poszczególne systemy. W wykazie uwzględnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw

członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz jest sporządzany z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych;

2) opracowuje wyciągi infrastruktury krytycznej z wykazu, o którym mowa w pkt 1, znajdującej się w danym systemie oraz przekazuje je ministrom lub kierownikom urzędów centralnych odpowiedzialnym za dany system;

3) opracowuje wyciągi infrastruktury krytycznej z wykazu, o którym mowa w pkt 1, znajdującej się na obszarze danego województwa oraz przekazuje właściwemu wojewodzie;

4) informuje właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, urządzeń, instalacji lub operatorów usług o ich ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt 1.

Art. 114. Właściwi wojewodowie, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia skuteczności działań w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, są upoważnieni do przekazywania niezbędnej informacji o infrastrukturze krytycznej na terenie województwa właściwemu organowi administracji publicznej działającemu na tym terenie, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 115. Operator infrastruktury krytycznej jest odpowiedzialny za zapewnienie ochrony infrastruktury krytycznej poprzez realizację działań zmierzających do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności infrastruktury krytycznej w celu zapobiegania zagrożeniom i ryzykom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków oraz szybkiego odtworzenia tej infrastruktury na wypadek awarii, ataków oraz innych zdarzeń zakłócających jej prawidłowe funkcjonowanie.

Art. 116. Do zadań operatorów infrastruktury krytycznej należy:

1) gromadzenie i przetwarzanie informacji dotyczących zagrożeń infrastruktury krytycznej;

2) opracowywanie i wdrażanie procedur na wypadek wystąpienia zagrożeń infrastruktury krytycznej;

3) zapewnienie ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej w szczególności przez:

a) opracowywanie, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub przepisów o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa, oraz wdrażanie, stosownie do przewidywanych zagrożeń, planu zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej,

b) utrzymywanie własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie infrastruktury krytycznej do czasu jej pełnego odtworzenia,

c) zapewnienie zdolności do ochrony informacji niejawnych;

4) odtwarzanie infrastruktury krytycznej.

Art. 117. 1. Plan zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej zawiera:

1) nazwę i dane o lokalizacji infrastruktury krytycznej;

2) nazwę i dane operatora infrastruktury krytycznej;

3) inne dane o infrastrukturze krytycznej, w tym:

a) charakterystykę procesów, stosowanych technologii i podstawowe parametry techniczne,

b) plan lub mapę z naniesioną lokalizacją obiektów, urządzeń, instalacji lub systemu, o którym mowa w art. 109, i zaznaczonymi elementami zapewniającymi bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej;

4) warianty działania w sytuacji zagrożenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej, pozwalające na zapewnienie ciągłości jej funkcjonowania oraz odtwarzania jej zasobów.

2. Operator infrastruktury krytycznej będący jednocześnie operatorem usługi kluczowej w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369) uwzględnia w planie zapewnienia ciągłości infrastruktury krytycznej dokumentację dotyczącą cyberbezpieczeństwa systemów informacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług kluczowych, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 5 tej ustawy.

3. W planie zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej nie uwzględnia się elementów dotyczących ich ochrony objętych planem ochrony, o którym mowa w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. 2020 r. poz. 838 oraz z 2021 r. poz. 1995).

4. Operator infrastruktury krytycznej uzgadnia plan zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej z komendantem wojewódzkim Policji i komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej oraz w zakresie ich dotyczącym, z właściwym miejscowo wojewodą.

5. Operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej wraz z informacją o jego uzgodnieniu do zatwierdzenia ministrowi, we właściwości którego znajduje się system, w skład którego wchodzi dany obiekt, urządzenie, instalacja lub usługa, a w przypadku braku uzgodnienia planu zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej ze względu na rozbieżność stanowisk, operator infrastruktury krytycznej przedkłada ten plan wraz z protokołem rozbieżności.

6. Minister, we właściwości którego znajduje się system, o którym mowa w art. 109, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej lub odmawia jego zatwierdzenia.

7. Odmowa zatwierdzenia planu wymaga pisemnego uzasadnienia oraz wskazania elementów wymagających poprawy lub uzupełnienia i nowego terminu przedłożenia planu.

8. Operator infrastruktury krytycznej niezwłocznie informuje o zatwierdzeniu planu zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

9. Na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego minister, o którym mowa w ust. 6, przekazuje plan zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej wnioskującym do wiadomości.

10. Aktualizacja planów zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej odbywa się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 3 lata. Przepisy ust. 1 – 7 stosuje się odpowiednio.

11. W przypadku posiadania przez operatora infrastruktury krytycznej planu obiektów, instalacji, urządzeń lub usług infrastruktury krytycznej tworzonego na podstawie przepisów odrębnych, który spełnia wymogi planu zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej, obowiązek posiadania planu w rozumieniu niniejszej ustawy uznaje się za spełniony.

12. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb uzgadniania i aktualizacji planów zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej,

2) szczegółowy zakres informacji odpowiadających poszczególnym elementom planu, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potrzebę sprawnego sporządzenia

i uzgodnienia dokumentacji określającej infrastrukturę krytyczną oraz zapewnienie ciągłości funkcjonowania tej infrastruktury.

Art. 118. Operator infrastruktury krytycznej wyznacza w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 111 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz innymi właściwymi organami administracji publicznej.

Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy europejskiej infrastruktury krytycznej, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, analizując spełnianie kolejno następujących wymogów:

1) kryteriów sektorowych, którymi są przybliżone progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia oraz instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej;

2) stanowienia składnika, systemu lub części infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji;

3) istotnego wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej w przypadku jej zakłócenia lub zniszczenia;

4) kryteriów przekrojowych, w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, obejmujących:

a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych,

b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych,

c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych osób i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług.

2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 120. 1. O potencjalnej europejskiej infrastrukturze krytycznej minister właściwy do spraw wewnętrznych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ta infrastruktura może mieć istotny wpływ, podając nazwę i lokalizację potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej i przyczyny jej wyznaczenia.

2. W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 1 i 4, minister właściwy do spraw wewnętrznych dokonuje uzgodnień z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej:

1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć istotny wpływ;

2) na terytorium których jest zlokalizowana potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w ramach uzgodnień, o których mowa w ust. 2, przedstawia stanowisko uzgodnione z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy europejskiej infrastruktury krytycznej, których przedstawiciele mogą brać udział w rozmowach.

4. W przypadku, gdy infrastruktura zlokalizowana na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która nie została rozpoznana jako europejska infrastruktura krytyczna, może mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską, minister właściwy do spraw wewnętrznych informuje Komisję Europejską o zamiarze przeprowadzenia rozmów na ten temat.

5. Na podstawie ustaleń będących wynikiem uzgodnień, o których mowa w ust. 2, Rada Ministrów wyznacza, w drodze uchwały, z zakresu potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, europejską infrastrukturę krytyczną. Uchwałę przyjmuje się z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma wpływ europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji

niejawnych, przekazuje dane identyfikujące europejską infrastrukturę krytyczną, w tym jej nazwę i lokalizację.

Art. 121. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, przekazuje Komisji Europejskiej:

1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych:

a) w odniesieniu, do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wchodzących w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 104, oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ;

2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka i zagrożeń stwierdzonych w każdym z systemów, w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 12

Przepisy karne

Art. 122. Kto umyślnie, nie stosuje się do wydawanych przez funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej **na podstawie art. 31 poleceń określonego zachowania się podlega karze aresztu albo grzywny.**

Art. 123. 1. Kto w czasie stanu klęski żywiołowej:

1) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 62 ust.1 nie publikuje lub nie zamieszcza komunikatów i decyzji związanych z działaniami podejmowanymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia;

2) wbrew zakazowi określonemu w art. 42 ust. 1 pkt 1 prowadzi działalność gospodarczą;

3) wbrew zakazowi określonemu w art. 42 ust. 1 pkt 2 prowadzi działalność gospodarczą określonego rodzaju;

4) wbrew nakazowi określonemu w art. 42 ust. 1 pkt 2 nie podejmuje działalności gospodarczej określonego rodzaju;

5) wbrew nakazowi określonemu w art. 42 ust. 1 pkt 3 nie oddeleguje pracowników

do dyspozycji organu kierującego działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia;

6) wbrew nakazowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 4 narusza zasady reglamentacji zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły;

7) wbrew zakazowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 5 podwyższa ceny na towary lub usługi;

8) wbrew nakazowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 6 stosuje ceny inne niż ustalone na towary lub usługi;

9) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 7 i 8 nie poddaje się badaniom lekarskim, leczeniu, szczepieniom ochronnym oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych oraz skutków skażeń chemicznych i promieniotwórczych, a także nie poddaje się obowiązkowi kwarantanny;

10) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 9 nie stosuje środków ochrony roślin lub innych środków zapobiegawczych niezbędnych do zwalczania organizmów szkodliwych dla ludzi, zwierząt lub roślin;

11) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 10 nie stosuje określonych środków zapewniających ochronę środowiska;

12) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 11 nie stosuje środków lub zabiegów niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;

13) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 12 nie opróżnia lub nie zabezpiecza lokalu mieszkalnego lub innych pomieszczeń;

14) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 13 nie dokonuje przymusowych rozbiórek i wyburzeń budynków lub innych obiektów budowlanych albo ich części;

15) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 14 nie stosuje się do nakazu ewakuacji w ustalonym czasie z określonych miejsc, obszarów lub obiektów;

16) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 15 nie stosuje się do nakazu albo zakazu przebywania w określonych miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach;

17) wbrew zakazowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 16 i 19 narusza wprowadzone ograniczenia organizując lub przeprowadzając imprezę masową albo strajk;

18) wbrew obowiązkowi określone w art. 42 ust. 1 pkt 17 nie stosuje się do nakazu

albo zakazu określonego sposobu przemieszczania się;

19) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 42 ust. 1 pkt 21 nie wykonuje świadczeń osobistych lub rzeczowych albo nie wykonuje ich w pełnym zakresie;

20) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 45 nie stosuje się do wprowadzonych ograniczeń w transporcie drogowym, kolejowym lub lotniczym albo w ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, na morskich wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym;

21) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 46 nie stosuje się do wprowadzonych ograniczeń w pracy urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, w wykonywaniu usług telekomunikacyjnych, pocztowych usług o charakterze powszechnym lub usług kurierskich;

- podlega karze aresztu albo grzywny na podstawie art. 18; art. 19; art. 25 § 2 Kodeksu wykroczeń.

2. Rozpoznawanie spraw określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia w postępowaniu przyśpieszonym.

Art. 124. 1. Niewykonane w całości lub w części do dnia zniesienia stanu klęski żywiołowej lub uchylenia odpowiednich ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela kary za wykroczenia wymierzone na podstawie przepisów ustawy podlegają wykonaniu.

2. Postępowania w sprawach o wykroczenia określone w niniejszej ustawie, wszczęte i niezakończone orzeczeniem kończącym postępowanie do dnia zniesienia stanu klęski żywiołowej lub uchylenia odpowiednich ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela, prowadzi się na podstawie przepisów ustawy, a wymierzone kary podlegają wykonaniu.

3. Po zniesieniu stanu klęski żywiołowej postępowanie w sprawach o wykroczenia określone w niniejszej ustawie prowadzi się na zasadach ogólnych.

Rozdział 13

Zmiany w przepisach

Art. 125. W **uzarządzstawie** z dnia 21 listopada 1967 r. **o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 372)** wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organizację i warunki przygotowania oraz sposób funkcjonowania systemów obserwacji, pomiarów, analiz i prognozowania skażeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz właściwości organów w tych sprawach.”;

2) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„**Art. 6a.** Prezes Rady Ministrów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, określa, w drodze zarządzenia, wykaz przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego wynikających z członkostwa w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) oraz organy odpowiedzialne za ich uruchamianie.”.

3) art. 17 uchyla się;

4) Dział IV. Obrona Cywilna uchyla się.

Art. 126. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) w art. 31b uchyla się ust. 2.

Art. 127. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. **o Państwowej Straży Pożarnej** (Dz. U. z 2021 r. poz. 1940):

1) art. 7 pkt. 1 przyjmuje brzmienie:

„1) akcjach ratowniczych – rozumie się przez to ogół skoordynowanych pod jednolitym kierownictwem przedsięwzięć organizacyjnych, ratowniczych, zabezpieczających i logistycznych, realizowanych przez zasoby (siły i środki) wielu podmiotów ratowniczych i współdziałających, w celu likwidacji zagrożeń lub minimalizacji ich skutków”;

2) w art. 9 w ust. 1, w art. 10 w ust. 1 w pkt 1 we wstępie do wyliczenia, w art. 10 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a – c i f – h, w art. 10 w ust. 1 w pkt 13, w art. 10 w ust. 5, w art. 12 w ust. 5 w pkt 3, 4, 6 i 7, w art. 13 w ust. 6 w pkt 3, 4, 6 i 13 oraz w art. 49f w ust. 2, użyte w różnym przypadku wyrazy "krajowy system ratowniczo-gaśniczy" zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „krajowy system ratowniczy”.

Art. 128. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 uchyla się pkt 4;
- 2) uchyla się art. 12;
- 3) uchyla się art. 14;
- 4) w art. 14g ust. 1 pkt. 1 otrzymuje brzmienie: „wykonywanie zadań krajowego systemu ratowniczego;”;
- 5) po art. 18 dodaje się art. 18a, który otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. 1. W zakładach, w których funkcjonują zakładowe służby ratownicze lub zakładowe straże pożarne, zasady uruchamiania i kolejność przejmowania kierowania działaniami ratowniczymi określają plany ratownicze zakładu, które są uzgadniane z właściwym miejscowo komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, są opracowywane przez prowadzących zakłady i określają, w szczególności:

1) strukturę organizacyjną zakładowych służb ratowniczych lub zakładowych straży pożarnych;

2) zasoby oraz działania podejmowane przez zakładowe służby ratownicze lub zakładowe straże pożarne w celu zapobiegania powstaniu zagrożenia na terenie zakładu;

3) czynności podejmowane w przypadku wystąpienia zagrożenia.”;

4) uchyla się art. 20;

5) art. 21b otrzymuje brzmienie:

„Art. 21b. Do zadań własnych powiatu w zakresie ochrony przeciwpożarowej należy:

1) nadzorowanie ochotniczych straży pożarnych tworzących jednostki ratowniczo-gaśnicze ochotniczej straży pożarnej, wykonujących zadania na rzecz ochrony ludności, o których mowa w ustawie z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej, w tym ochrony przeciwpożarowej;

2) prowadzenie analizy sił i środków krajowego systemu ratowniczego na obszarze powiatu;

3) koordynowanie działań służb, inspekcji i straży oraz innych podmiotów, wykonujących zadania na rzecz ochrony przeciwpożarowej powiatu;

4) koordynowanie systemów łączności, alarmowania i współdziałania pomiędzy podmiotami prowadzącymi działania ratownicze na terenie powiatu z systemami ostrzegania i alarmowania ludności, o których mowa w o których mowa w ustawie z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej.”.

Art.129. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2021 r. poz. 1915) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Szkoły ponadpodstawowe, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo oświatowe organizują naukę udzielania pierwszej pomocy medycznej w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin lekcyjnych w roku szkolnym.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i sposób wykonywania nauczania, o którym mowa w ust. 1.”Art. 130. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805) w art. 21 w ust. 1a w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12)upowszechnianie wiedzy o tematyce ochrony ludności.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1995) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 uchyla się ust. 3;

2) w art. 5:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wykazy, o których mowa w ust. 3 mają charakter niejawnny. ”;

b) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Wykazy oraz informacje o ich aktualizacji są przekazywane do właściwych terytorialnie wojewodów w terminie 14 dni odpowiednio od ich sporządzenia lub aktualizacji. ”,

c) w ust. 5 w zdaniu drugim wyraz „poufny” zastępuje się wyrazem „niejawnny”,

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Wojewoda, po otrzymaniu wyciągów z wykazu infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 106 pkt 2 lit. b ustawy z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej lub wykazów, o których mowa w ust. 3, lub informacji o aktualizacji tych wykazów, niezwłocznie aktualizuje ewidencję, o której mowa w ust. 5.

8. Wojewoda, niezwłocznie po umieszczeniu obszaru, obiektu lub urządzenia w ewidencji, o której mowa w ust. 5, informuje o tym kierownika jednostki, o którym mowa w art. 7 ust. 1 oraz odpowiednio właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, któremu obszar, obiekt lub urządzenie podlega, jest podporządkowane lub, przez którego jest nadzorowane, a także właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Kierownik jednostki, który bezpośrednio zarządza obszarami, obiektami i urządzeniami umieszczonymi w ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 5 albo upoważniona przez niego osoba, uzgadnia plan ochrony tych obszarów, obiektów i urządzeń z właściwym terytorialnie komendantem wojewódzkim Policji, a w przypadku obszarów, obiektów i urządzeń, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a i b, pkt 3, pkt 4 lit. a i b oraz pkt 5 w zakresie zagrożeń o charakterze terrorystycznym, również z kierownikiem właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Kierownik jednostki, o którym mowa w ust. 1, albo upoważniona przez niego osoba, w terminie najpóźniej 3 dni przed planowaną datą rozpoczęcia transportu podlegającego obowiązkowej ochronie, uzgadnia z komendantem wojewódzkim Policji, właściwym terytorialnie ze względu na miejsce rozpoczęcia transportu, plan ochrony tego transportu. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Kierownik jednostki, o którym mowa w ust. 1, albo upoważniona przez niego osoba, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5 ust. 8 albo w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przedkłada do uzgodnienia plan ochrony odpowiednio:

1) w przypadku obszarów, obiektów i urządzeń, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a i b, pkt 3, pkt 4 lit. a i b oraz pkt 5 kierownikowi właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie zagrożeń o charakterze terrorystycznym, a następnie w terminie 14 dni od dnia uzgodnienia planu ochrony właściwemu terytorialnie komendantowi wojewódzkiemu Policji;

2) w przypadku pozostałych obiektów umieszczonych w ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 5 właściwemu terytorialnie komendantowi wojewódzkiemu Policji.

4. Przedłożenie do ponownego uzgodnienia planu ochrony odbywa się nie rzadziej niż raz na pięć lat lub na żądanie kierownika właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji w przypadku uzyskania przez nich informacji o nowym zagrożeniu dla obszaru, obiektu lub urządzenia objętego planem ochrony, które jest istotne dla obronności, interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa publicznego lub innych ważnych interesów państwa.

5. **Plan ochrony zawiera:**

1) **nazwę i dane o lokalizacji jednostki;**

2) informacje dotyczące rodzaju prowadzonej przez jednostkę produkcji lub działalności;

3) analizę potencjalnych zagrożeń i aktualnego stanu bezpieczeństwa jednostki;

4) ocenę aktualnego stanu ochrony jednostki;

5) dane dotyczące specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej, w tym:

a) stan etatowy;

b) rodzaj oraz ilość uzbrojenia i wyposażenia;

c) sposób zabezpieczenia broni i amunicji;

6) dane dotyczące rodzaju zabezpieczeń technicznych;

7) zasady organizacji i wykonywania ochrony jednostki.

6. W przypadku obszarów, obiektów i urzędzeń, o których mowa w art. 5 ust. 2

pkt 1, pkt 2 lit. a i b, pkt 3, pkt 4 lit. a i b oraz pkt 5 plan ochrony zawiera również:

1) analizę potencjalnych zagrożeń o charakterze terrorystycznym;

2) procedury ewakuacji na wypadek zdarzenia o charakterze terrorystycznym;

3) załącznik zawierający procedury, o których mowa w art. 16 ust. 10 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 796 oraz z 2021 r. poz. 464).

7. Komendant wojewódzki Policji oraz kierownik właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przy uzgadnianiu planu ochrony bierze pod uwagę potencjalny stan zagrożenia jednostki oraz wymagania określone w obowiązujących przepisach prawa.

8. Odmowa uzgodnienia planu ochrony następuje w drodze decyzji administracyjnej.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb uzgadniania planu ochrony i jego strukturę oraz szczegółowy zakres informacji odpowiadających poszczególnym elementom planu, o których mowa w ust. 5 oraz ust. 6, uwzględniając potrzebę zapewnienia spójności dokumentu i sprawnego przeprowadzenia uzgodnień.”;

4) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43.1. Komendant Główny Policji sprawuje nadzór nad zgodnością działalności specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych z przepisami prawa, z zastrzeżeniem art. 44 i 44a, w zakresie:

1) zasad i sposobów realizacji zadań ochrony osób i mienia przez te formacje;

2) sposobów użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej przez pracowników ochrony;

3) posiadania niezbędnych kwalifikacji przez pracowników ochrony.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega na:

1) kontroli organizacji i zasad działania, uzbrojenia, wyposażenia oraz współpracy z innymi formacjami i służbami;

2) kontroli uprawnień pracowników ochrony do wykonywania czynności;

3) kontroli zgodności aktualnego stanu ochrony jednostki z planem ochrony;

4) kontroli warunków przechowywania broni i amunicji oraz zgodności ewidencji broni i amunicji ze stanem faktycznym;

5) wydawaniu pisemnych zaleceń mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i dostosowanie działalności specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej do przepisów prawa oraz zapewnienie zgodności sposobu realizacji ochrony z planem ochrony.

3. W celu realizacji nadzoru, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz Policji jest uprawniony do:

1) wstępu na teren obszarów i obiektów, w których jest prowadzona kontrola;

2) wstępu na teren siedziby przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie ochrony osób i mienia, w takich dniach i godzinach, w jakich jest prowadzona lub powinna być prowadzona działalność;

3) wglądu do planu ochrony;

4) żądania od przedstawiciela specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej:

a) udostępnienia prowadzonej dokumentacji, w tym szkoleniowej,

b) udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach będących przedmiotem kontroli;

5) utrwalania przebiegu kontroli, za pomocą technik audiowizualnych.

4. Z ustnych wyjaśnień, o których mowa w ust. 3 pkt 4 lit. b, może zostać sporządzony protokół, który podpisuje funkcjonariusz Policji oraz osoba składająca wyjaśnienia.

5. Kontrolę wykonywaną w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 przeprowadza się w obecności przedstawiciela specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

6. Czynności, o których mowa w ust. 3 pkt 1 mogą być wykonywane poza godzinami, w jakich prowadzona jest działalność na terenie kontrolowanego obszaru lub obiektu, tylko w obecności kierownika jednostki chronionej przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną lub osoby przez niego upoważnionej.

7. Z kontroli wykonywanej w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 sporządza się protokół kontroli, po jednym egzemplarzu dla przedstawiciela organu nadzorującego, przedstawiciela specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej oraz przedstawiciela jednostki chronionej przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną. Protokół zawiera:

1) nazwę i adres siedziby kontrolowanej specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej oraz miejsce przeprowadzenia kontroli;

2) imię i nazwisko przedstawiciela kontrolowanej specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej upoważnionego do podpisania protokołu;

3) stopień służbowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe funkcjonariusza Policji wskazanego w upoważnieniu, o którym mowa w art. 46 ust. 1;

4) zakres i czas trwania kontroli;

5) ustalenia i wnioski;

6) zalecenia mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości;

7) termin realizacji zaleceń;

8) podpisy funkcjonariusza Policji oraz osoby, o której mowa w pkt 2.

8. Załącznikiem do protokołu, o którym mowa w ust. 7, może być nośnik obrazu lub dźwięku, na którym utrwalono przebieg kontroli.

9. Osoba, o której mowa w ust. 7 pkt 2 może wnieść do protokołu, o którym mowa w ust. 7, przed jego podpisaniem, pisemne zastrzeżenia co do sposobu przeprowadzenia kontroli wykonywanej w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, ustaleń i wniosków, o których mowa w ust. 7 pkt 5, oraz zaleceń i terminu ich realizacji.

10. Protokół, o którym mowa w ust. 7, podpisuje osoba, o której mowa w ust. 7 pkt 2 oraz funkcjonariusz Policji, o którym mowa w ust. 7 pkt 3.

11. Podpisanie protokołu, o którym mowa w ust. 7, następuje nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 3.

12. W przypadku odmowy podpisania protokołu, o którym mowa w ust. 7, przez osobę, o której mowa w ust. 7 pkt 2, protokół podpisuje funkcjonariusz Policji i umieszcza w nim adnotację o przyczynie odmowy podpisania protokołu.

13. Czynności, o których mowa w ust. 3 funkcjonariusz Policji wykonuje w sposób możliwie niezakłócający funkcjonowania specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

14. W przypadku, gdy odpowiednio:

1) kierownik jednostki, w skład której wchodzi obszary, obiekty i urządzenia podlegające obowiązkowej ochronie;

2) przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, posiadający broń na podstawie świadectwa broni, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955);

3) kierownik jednostki, w której utworzono wewnętrzną służbę ochrony, wskaże na piśmie, że wykonywane czynności zakłócają w sposób istotny działalność specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej, konieczność podjęcia takich czynności uzasadnia się w protokole, o którym mowa w ust. 7.

15. Naruszenia przepisów prawa i nieprawidłowości stwierdzone w ramach przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 3, w terminie określonym w zaleceniu, usuwa:

1) kierownik jednostki, w skład której wchodzi obszary, obiekty i urządzenia podlegające obowiązkowej ochronie;

2) przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, posiadający broń na podstawie świadectwa broni, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o broni i amunicji;

3) kierownik jednostki, w której utworzono wewnętrzną służbę ochrony. ”;

5) art. 44a otrzymuje brzmienie:

„Art. 44a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej sprawuje nadzór nad zgodnością działalności specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych z przepisami prawa w zakresie wykonywania zadań związanych z kontrolą bezpieczeństwa przeprowadzaną w portach lotniczych, w tym:

1) zasad i sposobów realizacji zadań związanych z kontrolą bezpieczeństwa w portach lotniczych;

2) posiadania przez pracowników ochrony niezbędnych kwalifikacji do wykonywania kontroli bezpieczeństwa.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega na:

1) kontroli organizacji i zasad działania,
2) kontroli uprawnień pracowników ochrony do wykonywania kontroli bezpieczeństwa;

3) wydawaniu pisemnych zaleceń mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i dostosowanie działalności specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej do przepisów prawa.

3. Komendant Główny Straży Granicznej, w zakresie sprawowanego nadzoru, o którym mowa w ust. 1, może powierzyć komendantom oddziałów Straży Granicznej przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2.

4. W celu realizacji nadzoru, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz Straży Granicznej jest uprawniony do:

1) wstępu na teren obszarów i obiektów, w których jest prowadzona kontrola bezpieczeństwa;

2) wstępu na teren siedziby specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej;

3) żądania od przedstawiciela specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej:

a) udostępnienia prowadzonej dokumentacji, w tym szkoleniowej,

b) udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach będących przedmiotem kontroli;

4) utrwalania przebiegu kontroli, za pomocą technik audiowizualnych.

5. Z ustnych wyjaśnień, o których mowa w ust. 4 pkt 3 lit. b, może zostać sporządzony protokół, który podpisuje funkcjonariusz Straży Granicznej oraz osoba składająca wyjaśnienia.

6. Kontrolę wykonywaną w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 przeprowadza się w obecności przedstawiciela specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

7. Z kontroli wykonywanej w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 sporządza się protokół kontroli. Przepisy art. 43 ust. 7-12 stosuje się odpowiednio.

8. Czynności, o których mowa w ust. 4 funkcjonariusz Straży Granicznej wykonuje w sposób możliwie niezakłócający funkcjonowania specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

9. W przypadku gdy odpowiednio:

1) kierownik jednostki będącej portem lotniczym, w której prowadzona jest kontrola,

2) przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, posiadający broń na podstawie świadectwa broni, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o broni i amunicji,

3) kierownik jednostki będącej portem lotniczym, w której prowadzona jest kontrola i w której utworzono wewnętrzną służbę ochrony

wskaże na piśmie, że wykonywane czynności zakłócają w sposób istotny działalność specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej, konieczność podjęcia takich czynności uzasadnia się w protokole, o którym mowa w ust. 7.

10. Naruszenia przepisów prawa i nieprawidłowości stwierdzone w ramach przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 4, w terminie określonym w zaleceniu usuwa odpowiednio:

1) kierownik jednostki będącej portem lotniczym, w której prowadzona jest kontrola;

2) przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, posiadający broń na podstawie świadectwa broni, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o broni i amunicji;

3) kierownik jednostki będącej portem lotniczym, w której prowadzona jest kontrola i w której utworzono wewnętrzną służbę ochrony.”;

6) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Funkcjonariuszowi Policji przysługuje prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 43 ust. 3, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia do kontroli działalności specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Komendant Główny Policji na wniosek, dyrektora właściwej komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji albo komendanta wojewódzkiego Policji funkcjonariuszowi Policji pełniącemu służbę odpowiednio w komendzie, przy pomocy której Komendant Główny Policji wykonuje swoje zadania albo w komendzie wojewódzkiej Policji.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera

1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;

- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) oznaczenie podmiotu objętego kontrolą;
- 4) stopień policyjny, imię i nazwisko, numer legitymacji służbowej funkcjonariusza Policji upoważnionego do przeprowadzenia kontroli oraz nazwę jednostki organizacyjnej Policji, w której funkcjonariusz Policji pełni służbę;
- 5) określenie przedmiotowego zakresu kontroli;
- 6) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanego terminu jej zakończenia;
- 7) podpis i okrągłą pieczęć organu kontroli;
- 8) datę i miejsce wydania upoważnienia;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu objętego kontrolą.

4. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Policji może:

- 1) przedłużyć ważność upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 na czas niezbędny do zakończenia kontroli;
- 2) zmienić zakres przedmiotowy kontroli lub miejsce wykonywania czynności kontrolnych.”;

7) po art. 46 dodaje się art. 46a - 46c w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Funkcjonariuszowi Straży Granicznej przysługuje prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 44a ust. 4, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia do kontroli działalności specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Komendant Główny Straży Granicznej funkcjonariuszowi Straży Granicznej wykonującemu zadania w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego.

3. Do upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 przepis art. 46 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 46b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i rodzaje kontroli wykonywanej w ramach realizacji nadzoru, o którym mowa w art. 43 ust. 1 oraz w art. 44a ust. 1, uwzględniając jej zakres oraz mając na uwadze zapewnienie prawidłowego i efektywnego wykonywania nadzoru.

Art. 46c. W zakresie dotyczącym nadzoru nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).”;

8) art. 50a i 50b otrzymują brzmienie:

„Art. 50a. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 43 ust. 14 albo art. 44a ust. 9, nie usuwa, w terminie określönym w zaleceniu, stwierdzonych w ramach sprawowanego nadzoru Komendanta Głównego Policji albo Komendanta Głównego Straży Granicznej naruszeń przepisów lub nieprawidłowości, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 50b. Kto osobie upoważnionej do przeprowadzenia:

- 1) kontroli działalności gospodarczej wykonywanej w zakresie usług ochrony osób i mienia,
 - 2) kontroli sprawowanej w ramach nadzoru Komendanta Głównego Policji albo Komendanta Głównego Straży Granicznej nad działalnością specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych
- udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowych, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.”;

9) po art. 50b dodaje się art. 50c w brzmieniu:

„Art. 50c. 1. Kto wbrew obowiązkowi określönemu w art. 7 ust. 3 lub 4 nie przedkłada do uzgodnienia planu ochrony, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 131. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ochrony ludności;”.

Art. 132. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1941) w art. 41o wprowadza się następujące zmiany:

1) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ministrem właściwym do spraw wewnętrznych - w zakresie zarządzania kryzysowego, ochrony infrastruktury krytycznej oraz monitorowania potencjalnych zagrożeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej;”;

2) uchyla się pkt 4.

Art. 131. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27 i 2320) użyte w art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a

ust. 1 i 32aa ust. 1 wyrazy „art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 132. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112, 2401 oraz z 2021 r. poz. 159 i 1559) w art. 11 w ust. 3 w pkt 7, w art. 15 w ust. 1 w pkt 2 oraz w art. 41 w ust. 4 w pkt 1, wyrazy "krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego" zastępuje się wyrazami „krajowego systemu ratowniczego”.

Art. 133. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 po pkt 18 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
„19) robót budowlanych, dostaw lub usług realizowanych w związku wprowadzenia stanu zagrożenia lub stanu klęski żywiołowej, realizowanych w oparciu o art. 30 oraz art. XXX ustawy z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej
- 2) w art. 89 w ust. 1 w pkt 7d wyrazy „art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398)” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 3) w art. 131a w ust. 1a wyrazy „ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 134. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2020 r. poz. 1421) po art. 47c dodaje się art. 47d-47g w brzmieniu:

„Art. 47d. 1. W przypadku nakazu odstrzału, o którym mowa w art. 46 ust. 3 pkt 8, jeżeli jest to niezbędne ze względu na rodzaj i skalę zagrożenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek wojewody, może przekazać do jego dyspozycji doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem ich użycia do odstrzału sanitarnego zwierząt wolno żyjących (dzikich) na określonych obszarach.

2. Dowodzenie doraźnymi zgrupowaniami zadaniowymi, o których mowa w ust. 1, powierzane jest odpowiednio policjantowi, funkcjonariuszowi Straży Granicznej lub funkcjonariuszowi Państwowej Straży Pożarnej wskazanemu przez właściwego miejscowo komendanta odpowiednio Policji, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej, a w przypadku stworzenia doraźnego zgrupowania zadaniowego złożonego z policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej - policjantowi wskazanemu przez właściwego miejscowo komendanta Policji.

Art. 47e. 1. Jeżeli w użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub może okazać się niewystarczające, Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może przekazać do jego dyspozycji doraźne zgrupowanie zadaniowe sformowane z żołnierzy, którzy posiadają uprawnienia do wykonywania polowania, celem użycia ich do odstrzału, o którym mowa w art. 46 ust. 3 pkt 8, zwierząt wolno żyjących (dzikich) na określonych obszarach.

2. Dowodzenie doraźnymi zgrupowaniami zadaniowymi, o których mowa w ust. 1, odbywa się na zasadach określonych w regulaminach wojskowych i według procedur obowiązujących w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Użycie doraźnych zgrupowań zadaniowych nie może zagrozić zdolności Sił Zbrojnych do realizacji zadań wynikających z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ratyfikowanych umów międzynarodowych.

Art. 47f. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 47d i art. 47e, odpowiednio policjanci, funkcjonariusze Straży Granicznej, funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej i żołnierze używają broni myśliwskiej prywatnej lub użyczonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955).

2. Odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej, funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej i żołnierzy realizujących zadania, o których mowa w ust. 1, ponosi wojewoda.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 47d i art. 47e:

1) nie stosuje się przepisów art. 47a dotyczących ryczałtu;

2) policjanci, funkcjonariusze Straży Granicznej, funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej i żołnierze współpracują z zarządcą lub dzierżawcą obwodu łowieckiego.

Art. 47g. W przypadkach, o których mowa w art. 47d i art. 47e, do obowiązków wojewody należy:

1) zapewnienie amunicji do broni, o której mowa w art. 47f ust. 1;

2) zwrot kosztów transportu, zakwaterowania i wyżywienia doraźnych zgrupowań zadaniowych; zwrot kosztów zakwaterowania lub wyżywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania czynności bezpłatnego zakwaterowania lub wyżywienia.”.

Art. 135. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - **Prawo telekomunikacyjne** (Dz. U. z 2021 r. poz. 576) w art. 161 w ust. 4 wyrazy „art. 21a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148 i 284)” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 136. W ustawie z dnia 18 marca 2010 r. **o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw aktywów państwowych oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych** (Dz. U. z 2020 r. poz. 2173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266, 904 i 1250)” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 2) użyte w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 oraz w art. 6 ust. 4 – 6 w różnym przypadku wyrazy „dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 3) w art. 5:
 - a) w ust. 2 w pkt 6 wyrazy „dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa” zastępuje się wyrazami ministra właściwego do spraw wewnętrznych”;
 - b) w ust. 4 wyrazy „art. 6 ust. 5a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 137. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. **o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych** (Dz.U. 2021 r. poz. 777 i 784) w art. 2 w ust. 1 w pkt 5 wyrazy „ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1856 oraz z 2021 r. poz. 159)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 138. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. **o rezerwach strategicznych** (Dz. U. z 2021 r. poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) w pkt 1 wyrazy „art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1856 oraz z 2021 r. poz. 159)” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”,
- b) w pkt 5 wyrazy „art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”,
- c) uchyla się pkt 13 i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) ustawa o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej – ustawę z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;

2) w art. 8 w ust. 4 uchyla się pkt 1 i 2;

3) w art. 9 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 139. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. **o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących** (Dz.U. 2021 r. poz. 1484) w art. 49 w ust. 2 wyrazy „dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw wewnętrznych”.

Art. 140. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. **o odpadach** (Dz.U. 2021 r. poz. 779, 784 i 1648) w art. 25 w ust. 6i w pkt 2 wyrazy „art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374)” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 141. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. **o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych** (Dz. U. z 2020 r. poz. 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) ustalenie stopnia uszczerbku na zdrowiu osób, które doznały stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w trakcie i w związku z realizacją zadań związanych z ochroną ludności;”;

2) w art. 2 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) osób, które doznały stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w trakcie i w związku z realizacją zadań związanych z ochroną ludności;”;

3) w art. 25 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2, 3 i 3a;”;

4) w art. 26 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3a – wojewoda właściwy terytorialnie.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. **o kontroli niektórych inwestycji** (Dz. U. z 2020 r. poz. 2145) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12d w ust. 2 pkt 1 wyrazy „art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695)” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia ... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 2) w art. 13 w ust. 3 uchyla się pkt 22.

Art. 143. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. **o działaniach antyterrorystycznych** (Dz.U. 2019 r. poz. 796 oraz z 2021 r. poz. 464) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1401 i 1560)” zastępuje się wyrazami „art. ... ustawy z dnia... o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 2) w art. 4:
 - a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku zagrożenia wystąpieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 224a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), Szef ABW z inicjatywy własnej albo na wniosek Komendanta Głównego Policji w zakresie z nim uzgodnionym, może wydać polecenia organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów,

o których mowa w art. 7, zagrożonym tymi zdarzeniami, mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom w odniesieniu do ich systemów teleinformatycznych, usunięcie albo minimalizację tych zagrożeń, oraz przekazywać im informacje niezbędne do tego celu. Organy i podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, informują Szefa ABW o podjętych działaniach w tym zakresie.”,

b) w ust. 4 po wyrazach „w ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”;

3) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„14a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydawać zalecenia organom administracji publicznej mające na celu podjęcie działań zmierzających do podniesienia przygotowania do przejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowania w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz odtwarzania zasobów przeznaczonych na reagowanie na te zdarzenia.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa ABW i po zasięgnięciu opinii odpowiednio Szefa ABW lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a w przypadkach niecierpiących zwłoki - minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek albo po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) na obszarze jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 3) na obszarze określonym w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 4) dla określonych obiektów jednostek organizacyjnych administracji publicznej, prokuratury, sądów lub innych obiektów infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej;
- 5) w przypadku gdy skutki zdarzenia o charakterze terrorystycznym mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą Rzeczypospolitej Polskiej lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami

Rzeczypospolitej Polskiej innych niż placówki zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1854 oraz z 2021 r. poz. 1003).

2. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych lub Szefa Agencji Wywiadu i po zasięgnięciu opinii odpowiednio Szefa Agencji Wywiadu lub ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w przypadkach niecierpiących zwłoki - minister właściwy do spraw zagranicznych, na wniosek albo po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) dla określonych placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej;
- 2) w odniesieniu do systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw zagranicznych.

3. W przypadku placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej objętych ochroną Służby Ochrony Państwa albo Żandarmerii Wojskowej, minister właściwy do spraw zagranicznych informuje również o wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Obrony Narodowej.

4. Wnioski i opinie, o których mowa w ust. 1 lub 2 uznaje się za przekazane w sposób skuteczny także ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub za pomocą innych środków łączności – ich treść oraz istotne motywy takiego załatwienia sprawy utrwała się w formie pisemnej.

5. Prezes Rady Ministrów, a w przypadkach niecierpiących zwłoki, o których mowa w ust. 1 i 2 odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych lub minister właściwy do spraw zagranicznych, niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP.

6. Służba Dyżurna Państwa zapewnia wymianę informacji o wprowadzeniu, zmianie i odwołaniu stopni alarmowych lub stopni alarmowych CRP, wprowadzanych w trybie ust. 1, oraz o sposobie realizacji przedsięwzięć, o których mowa w ust. 7.

7. Po otrzymaniu informacji o wprowadzeniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP, organy administracji publicznej, kierownicy służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego oraz właściciele i posiadacze obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej niezwłocznie potwierdzają Służbie Dyżurnej Państwa fakt otrzymania informacji o wprowadzeniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP oraz przekazują raporty o stanie realizacji przedsięwzięć, określonych przepisami wydanymi na podstawie ust. 10 albo 11, w okresach co 12 godzin od rozpoczęcia obowiązywania stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP.

8. Wprowadzenie stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP stanowi podstawę do realizacji przez organy administracji publicznej, kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego oraz właścicieli i posiadaczy obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej:

- 1) przedsięwzięć określonych przepisami wydanymi na podstawie ust. 10 albo 11, wynikających z ich kompetencji lub obowiązków ustawowych;
- 2) przedsięwzięć i procedur zarządzania kryzysowego, jeżeli zostały przewidziane dla danego stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w związku z wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym i nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 albo 11.

9. Podmioty wymienione w ust. 8 opracowują procedury realizacji przedsięwzięć określonych przepisami wydanymi na podstawie ust. 10, w tym moduły zadaniowe dla każdego stopnia alarmowego oraz stopnia alarmowego CRP, zawierające wykaz zadań do wykonania w ramach poszczególnych przedsięwzięć.

10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres realizacji przedsięwzięć wykonywanych przez organy administracji publicznej, kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego oraz właścicieli i posiadaczy obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej w poszczególnych stopniach alarmowych i stopniach alarmowych CRP wprowadzanych w trybie ust. 1,

mając na uwadze konieczność zapewnienia adekwatnych względem zagrożeń środków oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

11. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej w poszczególnych stopniach alarmowych lub stopniach alarmowych CRP wprowadzanych w trybie ust. 2, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.”;

5) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia, w trybie art. 16 ust. 1 pierwszego stopnia alarmowego lub pierwszego stopnia alarmowego CRP Szef ABW może powołać sztab koordynacyjny, w skład którego wchodzi przedstawiciele wyznaczeni przez służby specjalne oraz podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a. w brzmieniu:

„1a. W przypadku wprowadzenia, w trybie art. 16 ust. 1 drugiego lub wyższego stopnia alarmowego lub stopnia wyższego lub drugiego stopnia alarmowego CRP lub stopnia CRP wyższego, Szef ABW powołuje sztab koordynacyjny, o którym mowa w ust. 1.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zadań sztabu koordynacyjnego należy:

1) rekomendowanie zmiany lub odwołania stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP;

2) dokonywanie oceny stopnia zagrożenia obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury krytycznej zlokalizowanych na obszarze objętym obowiązkiem stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP oraz wydawanie rekomendacji zmierzających do ich odpowiedniego zabezpieczenia;

3) rekomendowanie form i zakresu współdziałania służb i organów wchodzących w skład sztabu koordynacyjnego i biorących udział w jego pracach.”;

6) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Po wprowadzeniu w trybie art. 16 ust. 1 trzeciego lub czwartego stopnia

alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać polecenie wprowadzenia całodobowych dyżurów we wskazanych urządach lub jednostkach organizacyjnych organów administracji publicznej.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - **Prawo wodne** (Dz. U. 2021 r. poz. 624, 784 oraz 1564) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 65 w ust. 1 oraz w art. 393 w ust. 1 wyrazy „art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398) zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 2) w art. 166 w ust. 10 w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej.”;
- 3) w art. 168 w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych za pośrednictwem Służby Dyżurnej Państwa;”;
- 4) w art. 171 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych za pośrednictwem Służby Dyżurnej Państwa;”.

Art. 145. W ustawie z dnia 10 stycznia 2018 r. **o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni** (Dz. U. z 2021 r. poz. 936) w art. 6 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy „ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”.

Art. 146. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2018 r. **o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa** (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 8 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) Służbie Dyżurnej Państwa;”;
- 2) w art. 10 ust. 4 wyrazy „w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695)” zastępuje się wyrazami „w art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 3) w art. 15 w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych - w przypadku gdy operator usługi kluczowej jest jednocześnie właścicielem, posiadaczem samoistnym albo

- posiadaczem zależnym obiektów, instalacji, urządzeń lub usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej;”;
- 4) w art. 26:
- a) użyte w ust. 2, ust. 5 pkt 1 oraz w ust. 7 pkt 5 i 6 wyrazy „art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
 - b) w ust. 3 uchyla się pkt 13;
- 5) w art. 35 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym” zastępuje się wyrazami „art. ustawy z dnia o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej”;
- 6) w art. 36:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownikiem Zespołu przewodniczący przedstawiciel ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;
 - b) w ust. 6 wyrazy „dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa” zastępuje się wyrazami „przedstawiciel ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o którym mowa w ust. 3”;
 - c) w ust. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podejmuje decyzję o wystąpieniu do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o skierowanie wniosku do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zwołania Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego;”;
- 7) w art. 39 w ust. 4 wyrazy „dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”;
- 8) w art. 66 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedstawiciel ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o którym mowa w art. 36 ust. 3;”;
- 9) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Rady Ministrów w celu koordynacji działań administracji rządowej w zakresie cyberbezpieczeństwa może, na podstawie rekomendacji Kolegium, wydawać wiążące wytyczne dotyczące zapewnienia cyberbezpieczeństwa na poziomie

krajowym oraz funkcjonowania krajowego systemu cyberbezpieczeństwa, a także żądać informacji i opinii w tym zakresie od:

- 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych - w odniesieniu do działalności Służby Dyżurnej Państwa, Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa;
- 2) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do działalności CSIRT MON;
- 3) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w odniesieniu do działalności CSIRT GOV;
- 4) Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej - Państwowego Instytutu Badawczego - w odniesieniu do działalności CSIRT NASK;
- 5) ministra właściwego do spraw informatyzacji - w odniesieniu do zadań realizowanych zgodnie z ustawą.”.

Rozdział 14

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 147. Tworzy się Krajowy System Informacji o Zasobach Ochrony Ludności „SI OMNIBUS”, o którym mowa w art. 10.

Art. 148. Znosi się jednostkę budżetową, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1.

Art. 149. Dyrektor kierujący państwową jednostką budżetową, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, staje się Dyrektorem Służby Dyżurnej Państwa w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 150. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną umów i porozumień zawartych przez Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa albo kierowaną przez niego państwową jednostkę budżetową, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, staje się odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych albo obsługujący go urząd.

Art. 151. 1. Stosunki pracy osób zatrudnionych w państwowej jednostce budżetowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, wygasają:

- 1) z dniem, jeżeli osoby te w terminie do dnia, nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia, jednak nie później niż dnia r.

2. Pracownik, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia składa w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikom przysługują świadczenia należne w związku ze zniesieniem państwowej jednostki budżetowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do pracowników, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Art. 152. 1. W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia, o której mowa w art. 151 ust. 2, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, przekształca się odpowiednio w stosunek pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony.

2. Na mocy przekształcenia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1, osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę staje się członkiem korpusu służby cywilnej na zasadach określonych w przepisach dotyczących służby cywilnej.

3. Do pracowników, którzy podjęli po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej na mocy przekształcenia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się przepisu art. 35 ust. 2 - 6 oraz art. 36 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Art. 153. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji lub w trwałym zarządzie państwowej jednostki budżetowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, stają się mieniem będącym w dyspozycji lub w trwałym zarządzie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 154. W celu wykonania przepisów niniejszej ustawy związanych ze zniesieniem państwowej jednostki budżetowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami

i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem wynikającego z ustawy budżetowej przeznaczenia środków.

Art. 155. Kryteria, o których mowa w art. 5b ust. 2 pkt 3 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, pozostają w mocy do czasu uchwalenia kryteriów, o których mowa w art. 110 ust. 1, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 156. Jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, pozostaje w mocy do czasu sporządzenia wykazu, o którym mowa w art. 111 pkt 1, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 157. Operatorzy infrastruktury krytycznej wyznaczają po raz pierwszy osoby, o których mowa w art. 116, w terminie 15 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 158. 1. Plany ochrony infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 6 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Plany ochrony infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 6 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1, przedłożone do uzgodnienia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są uzgadniane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 159. 1. Plany ochrony, o których mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 128, uzgodnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają obowiązkowi ponownego przedłożenia do uzgodnienia w trybie art. 7 ust. 1, 3 - 8 ustawy zmienianej w art. 128 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż przed upływem 5 lat od dnia uzgodnienia na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Plany ochrony, o których mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 128, przedłożone do uzgodnienia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są uzgadniane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 160. Dotychczasowe procedury realizacji przedsięwzięć określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 16 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 143, w tym moduły zadaniowe dla każdego stopnia alarmowego oraz stopnia alarmowego CRP, zachowują moc przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 143, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 161. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 12 ust. 4, art. 13 ust. 3 oraz art. 21a ust. 4 ustawy uchylanej w art. 165 pkt 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 8 ust. 13, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 8, art. 62 ust. 3, art. 115 ust. 12, oraz art. 128 pkt 3, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 162. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 46 ust. 2 ustawy zmienianej w art.128, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46b ustawy zmienianej w art.128,
- 2) art. 16 ust. 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 143 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 10 i 11 ustawy zmienianej w art. 143,

- stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 163. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, krajowy system ratowniczo-gaśniczy w rozumieniu zapisów ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. 2021 r. poz. 869) staje się krajowym systemem ratowniczym.

2. Zachowują moc porozumienia poprzedzające włączenie jednostek ochrony przeciwpożarowej do krajowego systemu ratowniczo – gaśniczego, przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 164. Dotychczasowy akt wykonawczy do art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej pozostaje w mocy do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 49 niniejszej ustawy.

Rozdział 15

Przepisy końcowe

Art. 165. Traci moc:

1) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856 i z 2021 r. poz. 159);

2) ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897);

- 3) ustawa z dnia 18 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 379);
- 4) ustawa z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności, praw człowieka i obywatela (Dz. U. z 2002 r. Nr 233, poz. 1955) – w części dot. stanu klęski żywiołowej.

Art. 166. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 roku.